

Լ. ԲԵԿՆՈՎՍԵՓՅԱՆ

ԱՄԲԱՐԱՅԻՆ ՎՆԱՍԱՏՈՒՆԵՐԸ

Յ Ե Վ

ՊԱՅՔԱՐ ՆՐԱՆՑ ԴԵՄ

ՀԱՎԵԼՎԱԾ

ՀՐԱՀԱՆԳ

ԿՈՆՏՆՏԵՍԱՅԻՆ ՍԵՐՄՖՈՆԴԵՐԻ

ՊԱՀՊԱՆՄԱՆ ՑԵՎ ԽՆԱՄՔԻ ՄԱՍԻՆ

632

F-45

ԳՅՈՒՂՇՐԱՏ

1936

ՅԵՐԵՎԱՆ

04 AUG 2010

632
P-45

Լ. ԲԵԿԶՈՎՍԵՓՅԱՆ

ԱՄԲԱՐԱՅԻՆ ՎՆԱՍՏՈՒՆԵՐԸ

Յ Ե Վ

ՊԱՅՔԱՐ ՆՐԱՆՑ ԴԵՄ

□ □ □ □

Հ Ա Վ Ե Լ Վ Ա Մ

Հ Ր Ա Հ Ա Ն Գ

ԿՈՆՏՆՏԵՍԱՅԻՆ ՍԵՐՄՖՐՈՂԵՐԻ
ՊԱՀՊԱՆՄԱՆ ՅԵՎ ԽՆԱՄՔԻ ՄԱՍԻՆ

04.03.2013

17589

ՆԵՐԱԺՈՒԹՅՈՒՆ

БИБЛИОТЕКА
Академии Наук
УСРР

377953

Հացահատիկները և հացամթերքները պահեստներում և շտեմարաններում պահելու և տեղից-տեղ փոխադրելու ժամանակ հաճախ վարակվում—ֆլասավում են, իսկ յերբեմնույնիսկ վոչնչացվում են զանազան ֆլասատուների կողմից, վորոնց սովորաբար անվանում են շտեմարանային կամ ամբարային ֆլասատուներ: Դրանցից մի ջանի տեսակներն իջեցնում—նսեմացնում են հացամթերքների համր և սննդի վորակը, մի քանի տեսակներն ել բոլորովին վոչնչացնում կամ, վորպես կեր՝ անպետք դարձնում մարդկանց և կենդանիների համար: Հացահատիկներին և հացամթերքներին ֆլասատուների հասցրած ֆլասը միլիոնավոր ուրբիներ ե կազմում:

Միջատարան Գորչախնովի ասելով, միայն հատիկային ցեց կոչված ֆլասատուն 1923 թվին Հյուսիսային Կովկասում՝ շտեմարաններում վոչնչացրել ե հատիկի 40 %-ը: Ըստ ԽՍՀՄ Հողօտղկոմատի ավյալների, 1929 թվին շտեմարանային ֆլասատուները վոչնչացրել են 350 միլիոն ուրբու հացահատիկ, այնինչ 1929—30 թ. ամբողջ քյուղմիտահարկը յեղել ե 375 միլիոն ուրբի: Իսկ յեթե հաշվի առնելու լինենք նրանց հասցրած ֆլասը կոլտնտեսությունների և խորհտնտեսությունների պահեստներում, ինչպես նաև քաղաքների խանութների և բնակելի շենքերում, ապա ֆլասատուների կողմից պատճառած ֆլասն զգալի չափերի կհասնի:

Ամերիկական ավյալներով շտեմարանային ֆլասատուների հասցրած ֆլասը հավասար ե ամեն տարվա բերքի 5 %-ին, վորը դրամական արտահայտությամբ կազմում ե տարեկան 200 միլիոն դոլար:

Բերքատվության բարձրացման կարևոր խնդիրներից մեկն ել շտեմարանային ֆլասատուների դեմ անողք պայքար մղելն ու նրանց վոչնչացնելն ե, իսկ այդ նպատակին հասնելու համար անհրաժեշտ ե, վոր բոլոր այն կազմակերպությունները, վորոնք զբաղվում են հացահատիկը մթերելու և պահելու գործով, բոլոր կոլտնտեսականներն ու խորհտնտեսությունների բանվորները լուրջ ուսումնասիրության յենթարկեն ֆլասատուների կենցաղի առանձնահատկությունները և նրանց դեմ պայքարելու միջոցները:

Չափազանց կարևոր է նաև իմանալ ամբարներում հացահատիկը պահելու պայմաններն ու կանոնները, վորոնք թուլացնում, կասեցնում են ֆլասատուների մասսայական զարգացումը:

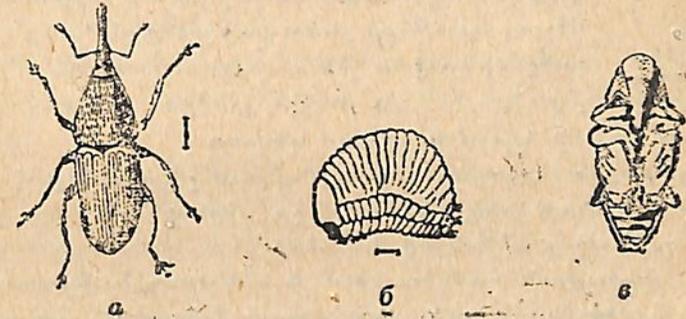
Այս աշխատութունը կազմված է վերջին հինգ տարվա ընթացքում ամբարային ֆլասատուների դեմ տարված պայքարի մեր փորձի և գոյութուն ունեցող ուսուցիչների գրականության հիման վրա, ոգտվելով գլխավորապես Ս. Շորոխովի և Պ. Ռումյանցիկի՝ նույն հարցին նվիրված գրքերից:

ԲՋԵՋՆԵՐ (ЖУКИ)

ԱՄԲԱՐԱՅԻՆ ՅԵՐԿԱՐԱԿՆՃԻԹ (Амбарный долгоносик)

Ամբարային յերկարակնճիթը (նկ. 1) մի վոքրիկ բզեզ է՝ մոտ 3,5 մմ յերկարությամբ, յերկար կնճիթով: Լինում է բաց-կինամոնագույնից մինչև սև գույնի: Ամբարային յերկարակնճիթի թևերը զարգացած չեն և նա չի թռչում:

Սովորաբար ձմեռում են ձվերը և թրթուրները, բայց բարենպաստ

Նկ. 1. Ամբարային յերկարակնճիթ. ա) բզեզ, 6) թրթուր, Ե) հարսնյակ

պայմաններում կարող են ձմեռել նաև հարսնյակները և հենց իրենք՝ բզեզները: Սրանով է բացատրվում այն, վոր տարվա տարբեր յեղանակներին հատիկի մեջ հնարավոր է գտնել յերկարակնճիթի զարգացման դանազան շրջաններ:

Չուգավորումից հետո եգ բզեզը ծակում է հատիկը և մեջը ձուածում: Եգը հացահատիկների մեջ ածում է մեկական ձու, իսկ յեղաթացորենի հատիկներում՝ յերկուական. եգ բզեզն ածում է մինչև 167 ձու:

8—12 որ անց, ձվերից զարգանում է թրթուրը, վորը կրծելով մտնում է հատիկի մեջ և մինչև զարգացումը անվում է հատիկի միջուկով, թողնելով միայն հատիկի թաղանթը: Դասասուն օրվա ընթացքում թրթուրը վերջացնում է իր զարգացումը և հարսնյակ դառնում: Հարսնյակը նժան է հասուն բզեզին, միայն չի շարժվում և ամ-

բողջ զարգացման ընթացքում բուրբուրովին չի սնվում: Հարսնակը 12—15 օրվա ընթացքում զարգանում և դառնում է հասուն բզեզ: Նոր զարգացած բզեզն սկզբում շարունակում է ապրել և սնվել հատիկի մեջ և ապա դուրս է գալիս, բանալով հատիկի կեղևի վրա կլոր անցք:

Կարճ ժամանակից հետո նոր զարգացած բզեզներն սկսում են զուգավորվել և շարունակել նոր սերունդը:

Ամբարային յերկարակնճիթը մի տարվա ընթացքում կարող է տալ 2 կամ 3 սերունդ:

Տաք շենքերում հզն ընդունակ է ձվադրել ամբողջ տարին:

Ամբարային յերկարակնճիթն ապրում և զարգանում է այն շենքերում, ուր ամբարվում է հացահատիկը: Բզեզը և սրա թրթուրը մշասում են գլխավորապես ցորենին (նկ. 2), զարուն և հաճախ, կարող են մշտակնճիթն և վարսակին, կորեկին, հընդկացարենին, բրնձին, մակարոնին և այլն: Յեթի վերոհիշյալ նյութերի խոնավությունը 12%-ից ցածր է, բզեզներն այլևս չեն սնվում և, հակառակը, խոնավու-

Նկ. 2. Վնասված հատիկներ

թյունը 13%-ից ավելի լինելու դեպքում բզեզներն իրենց շատ լավ են դգում և աշխուժ սնվում:

Ամբարային յերկարակնճիթը չի սիրում լույս և միշտ հավաքվում է ամբարների մութ անկյուններում, չի սիրում նաև չոր շենքեր և յերկու կողմից փչող միջանցիկ քամիներ:

Այս մշասատուն հանդիսանում է ամբարային մշասատուններից գլխավորը և մեծ մշասներ է պատճառում: Մեղ մոտ՝ Հայաստանում տարածված է համարյա բոլոր շրջաններում:

ԲՐՆՁԻ ՅԵՐԿԱՐԱԿՆՃԻԹԸ (Рисовый долгоносик)

Բրնճի յերկարակնճիթն արաքին տեսքով շատ նման է ամբարային յերկարակնճիթին, հիմնական տարբերությունն այն է, վոր բրնճի յերկարակնճիթն ունի զարգացած թևեր և կարողանում է թռչել: Տարբերությունը նաև նրանումն է, վոր բրնճի յերկարակնճիթը մի քիչ ավելի փոքր է և վերնաթևերի վրա պարզ յերևում են 4 կարմրավուն բծեր (նկ. 3): Բրնճի յերկարակնճիթի զարգացումը և կյանքը շատ քիչ է տարբերվում ամբարային յերկարակնճիթից, միայն բրնճի յերկարակնճիթը զարգանում է ավելի կարճ ժամանակամիջոցում և մի տարվա մեջ կարող է տալ մինչև 7—8 սերունդ: Միության հարավային

շրջաններում, ուր նա ավելի շատ է տարածված, ընդունակ է ձմեռել դաշտում, թռչելով ամբարներից:

Բրնճի յերկարակնճիթի հայրենիքը հանդիսանում է Հնդկաստանը: Միության մեջ լայն տարածված է հարավային շրջաններում, Միջին Ասիայում, Անդրկովկասում և Հյուսիսային Կովկասում:

Այս մշասատուն մշասում է նույն նյութերին, ինչ ամբարային յերկարակնճիթը, միայն հաճախ ավելի դերադասում է բրնձը, մակարոնը և ձավարը:

Ունենալով լավ զարգացած թևեր, բրնճի յերկարակնճիթն ամառվա ընթացքում ազատ թռիչքներ է կատարում մեկ ամբարից դեպի մյուսը և այդպիսով վնասում առողջ ամբարները:

Բրնճի յերկարակնճիթը մեղ մոտ՝ Հայաստանում ավելի քիչ է հանդիպում, քան ամբարայինը:

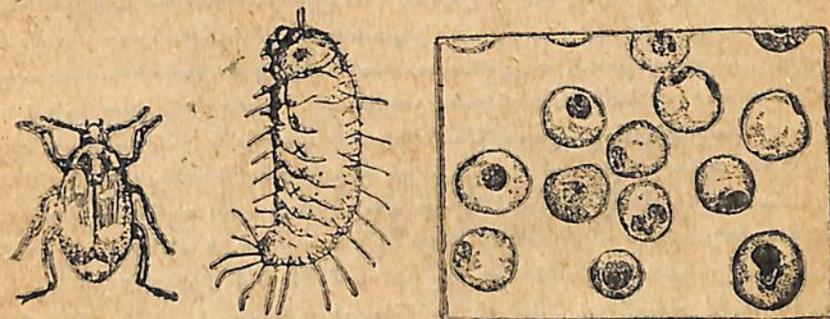
ՄԻՍԵՌԻ ՀԱՏԻԿԱԿԵՐԸ (Гороховая зерновка)

Բացմոխրագույն բզեզ է՝ մինչև 4,5 մմ յերկարությունը: Կարճ վերնաթևերի վրա կան սև կետեր, բերանը՝ կնճիթավոր (նկ. 4):

Այս միջատի կյանքը հետաքրքիր է նրանով, վոր իր կյանքի մեծ մասն անց է կացնում դաշտում, իսկ մնացած մասը՝ պահեստներում, վորտեղ և ձմեռում է հասուն վիճակում՝ սխուրի հատիկների մեջ:

Նկ. 3. Բրնճի յերկարակնճիթ

Նկ. 4. Սխուրի հատիկները, բզեզ, թրթուր և մշասված հատիկներ

մասն անց է կացնում դաշտում, իսկ մնացած մասը՝ պահեստներում, վորտեղ և ձմեռում է հասուն վիճակում՝ սխուրի հատիկների մեջ:

Գարնան և ամառվա սկզբներին բզեզները թռչում են պահեստներից դեպի դաշտերը և բանջարանոցները, ուր կան սիսեռի ցանքեր: Այստեղ դուրսվելուց հետո եզերը ձվադրում են սիսեռի պատիճներ վրա: Մի եգն իր ամբողջ կյանքի ընթացքում անում է 30-ից մինչև 35 ձու:

Ածած ձվերից 7—10 օր հետո զարգացած սպիտակ թրթուրները ծակելով պատիճները մաշկը, մտնում են ներս և սկսում են կրծել սիսեռի հատիկը. ամեն մի հատիկի մեջ սովորաբար լինում է մի թրթուր, վորը մոտ 2 ամիս սնվում է հատիկով և ապա մեջքն էլ հարսնյակ դառնում: 12—15 օր անց, հարսնյակից զբաղանում է բզեզը, վորը մինչև աշուն գուրս չի գալիս հատիկի միջից և, այսպիսով, բերք հավաքելուց հետո անցնում է պահեստները: Գարնանը բզեզները կրծելով հատիկի վրա կլոր անցք են բաց անում և դուրս գալով՝ թռչում են դեպի դաշտ:

Սիսեռի հատիկակերը Միուսթյան մեջ բազմականխն լայն տարածված ֆլասատու չի և պատահում է այնտեղ, ուր ցանվում է սիսեռ:

Վնասված սիսեռը կորցնում է իր քաղը և դառնում է անպետք՝ ուտելու համար: Բացի դրանից, վնասված սիսեռն ունենում է ցածր ծրուծակութուն:

ՀԱՅԱՔԵՐՈՂ (Хлебный точильщик)

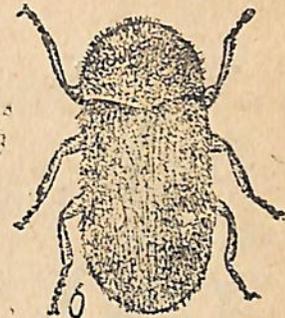
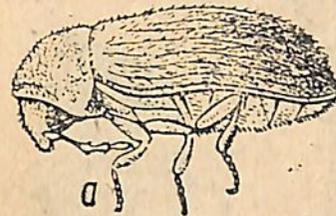
Շեկ-կարմրավուն գույնի բզեզ՝ է, մոտ 2—3 մմ յերկարությամբ (նկ. 5): Թևավոր է և թռչում է գլխավորապես յերեկոյան և գիշերները:

Հացաքերող բզեզի զարգացումը կատարվում է հետևյալ ձևով: Եզը ձվադրում է կատարում, բացի հացահատիկներից և սիսեռից, նաև ալյուրի, մակարոնի սուրճի, սունկերի, չսրացած մրգեղենի վրա, չի խնայում նույնիսկ գրքերը, վորովհետև նրանց կողմը և յետևի կալենկորը կպցրած են ալյուրի շրջով: Հացաքերի եզը կարող է անել մինչև 60 ձու:

Ամառը, 6—8 օր անց, ձվերից դուրս են գալիս սպիտակ թրթուրներ: Հասուն թրթուրի մեծութունը հասնում է մինչև 5,5 մմ-ի: Հացամթերքների մեջ թրթուրները շինում են 0,5 մինչև 1 սմ-ոց կլոր բներ, վորտեղ ապրելով 30—45 օր, հարսնյակավորվում են: 15—20 օր անց, հարսնյակներից դուրս են գալիս բզեզներ:

Հացաքերողը տաք շենքերում կարող է տալ մինչև 4 սերունդ: Նա բազմականխն լայն տարածված ֆլասատու չի և լինում է գլխավորապես հացի գործարաններում, փռերում և մթերային խանութներում:

Բզեզը սիրում է մութ տեղեր, վորի համար էլ ամբարներում, պահեստներում նա թաղնված է լինում անկյուններում, պատերի ձեղքվածքներում և հատակի տակը:

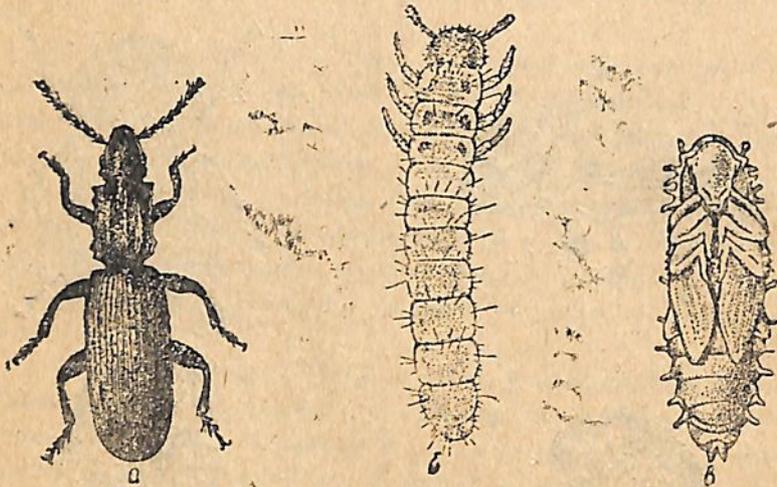
Նկ. 5. Հացաքերող. a և b) բզեզ, c) թրթուր, d) հարսնյակ

ՍՈՒՐԻՆԱՄԻ ԱՆՐԱԿԵՐԸ (Суринамский мукоед)

Փոքրիկ. գորը գույնի բզեզ է՝ տափակ և փայլատ մաքմով, յերկարությունը՝ 3—4 մմ, բեխիկները կողմված են 11 սեգմենտներից: Կրծքի յերկու կողքերում կան 6-ական ատամներ, իսկ կրծքի վրա լայնությամբ տարածվում են յերեք կողեր: Սուրինամի ալրակերին, ատամներով և կողերով շատ հեշտությամբ կարելի չի տարբերել մյուս նույն մեծութունն ունեցող ամբարային բզեզներից (նկ. 6):

Բզեզը ձմեռում է տաք շենքերում և բազմանում է ամբողջ տարին: Բզեզի եզը ձվադրում է դանազան մթերքների վրա: Չվից դուրս յեկած թրթուրը դեղին գույնի չի և առաջին յերեք սեգմենտները վրա

կան սև կետեր, Հասուն թրթուրի յերկարությունը հավասար է 4 մմ-ի: Մինչ հարսնյակավորվելը թրթուրը շինում է բոժոժ այն նյութից, ինչով նա սնվում էր:

Նկ. 6 Սուրինամի ալրակերը. a) բզեզ, b) թրթուր, c) հարսնյակ

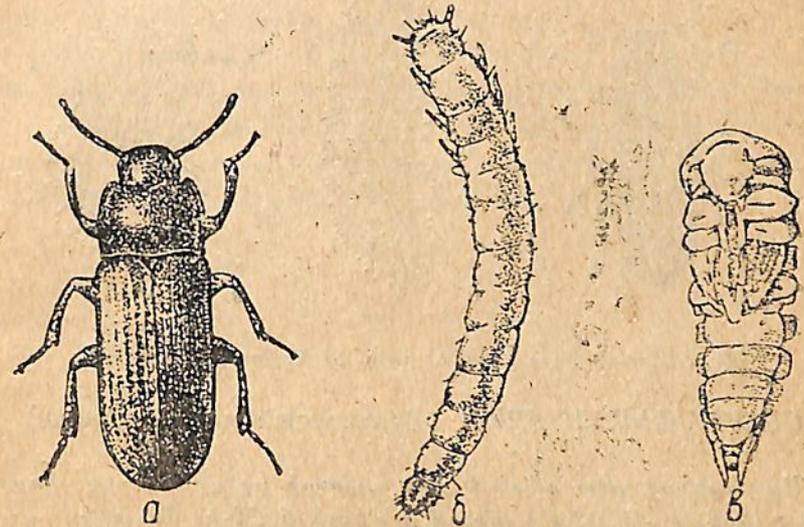
Սուրինամի ալրակերը տարածված է աշխարհի բոլոր մասերում: Պահեստներում ֆլասում է ալյուրին, բրնձին, տարբեր տեսակի կրուպաներին, չոր սերմերին և պտուղներին:

ԱՆՅՈՒՐԻ ՄԵՄ ԲՉԵՉԸ (Большой мучной хрущак)

Բավականի մեծ բզեզ է. մարմնի յերկարությունը հավասար է 15 մմ-ի. մարմինը՝ գորշ-սևագույն, բխիկները և գոտները՝ շագանակագույն: Թռչում է միայն դիշերները՝ ամառվա ամիսներին (հունիս—ոգոստոս) (նկ. 7):

Բզեզի եզը ձվադրում է ալյուրի վրա. 10-ից 15 որ անց, ձվից դուրս է գալիս թրթուրը, վորը վառ-դեղին գույնի յե, փայլուն և հարթ, առաձգական մարմնով. թրթուրը շատ նման է դաշտային մի շարք կուլտուրաների ֆլասատու «լարաթրթուրին»: Թրթուրը զարգանում է շատ գանդաղ. զարգացումը տևում է 3-ից մինչև 9 ամիս, վորի ընթացքում նա 4 անգամ մաշկափոխվում է: Հասուն թրթուրի յերկարությունը հավասար է 25-ից մինչև 30 մմ-ի. թրթուրը ձմեռում է

և գարնանը դառնում հարսնյակ, վորից 14—16 որ հետո դուրս է գալիս բզեզը, և ինչպես ամբարային յերկարահնձիթը, միշտ թագնվում է մութ տեղերում:

Նկ. 7. Ալյուրի մեծ բզեզ. a) բզեզ, b) թրթուր, c) հարսնյակ

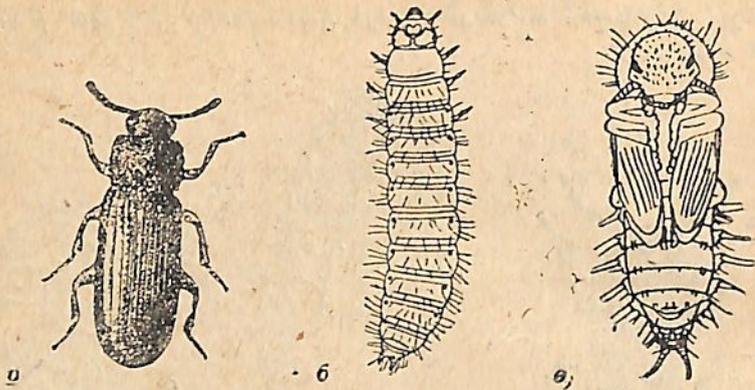
Ալյուրի մեծ բզեզը մեկ տարվա ընթացքում տալիս է մի սեռ ունդ, բայց նպաստավոր պայմաններում կարող է տալ մինչև յերկու սերունդ:

Թե բզեզը և թե թրթուրը ֆլասում են գլխավորապես ալյուրի տարբեր տեսակներին և թեփին, ֆլասում են նաև չորացրած մրգերին:

ԱՆՅՈՒՐԻ ՓՈՔՐ ԲՉԵՉԸ (Малый хрущак)

Այս բզեզը շատ նման է մեծ ալյուրի բզեզին, միայն տարբերվում է վերջինից իր մարմնի փոքրությամբ (նկ. 8):

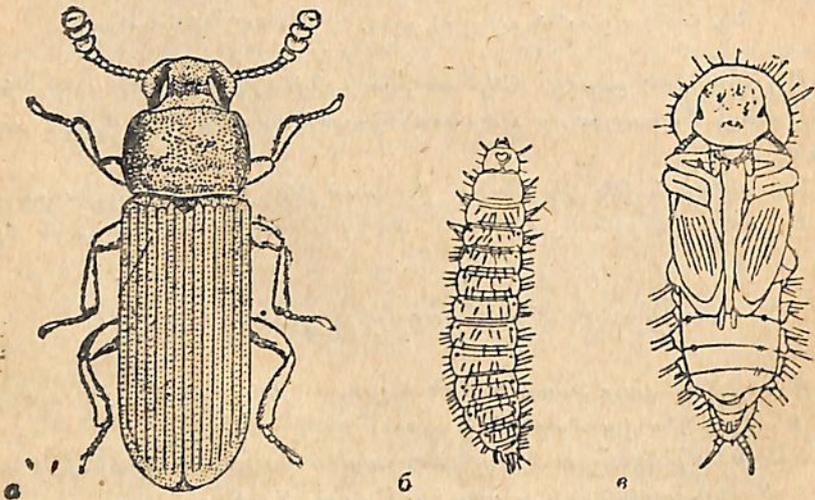
Բզեզի եզը ձվադրում է գլխավորապես փայտյա ամբարների տախտակների մեջ, արկղիների և պարկերի վրա. 7—8 որ հետո դուրս են գալիս թրթուրները, վորոնց մարմնի յերկարությունը հավասար է 7 մմ-ի: Թրթուրն իր զարգացումը վերջացնում է 20—25 օրում, վորից հետո դառնում է հարսնյակ: 10 օրից հետո հարսնյակը ձևափոխվում է դառնում է բզեզ: Սնվում է գլխավորապես ալյուրով:

Նկ. 8. Այլուրի փոքր բզեզ. a) բզեզ, б) թրթուր, в) հարսնյակ

ՄԱՀԱԿԱՐԵՆԵԱՎՈՐ ԲՁԵՁԸ (Булавоусый малый хрущак)

Արտաքինով շատ նման է մեծ այլուրի բզեզին, բայց փոքր է. թարմնի յերկարությունը հասնում է մինչև 5 մմ-ի: Մարմինը կարմ-

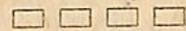

Նկ. 9. Մահակաբխավոր բզեզ. a) բզեզ, б) թրթուր, в) հարսնյակ

րա-շագանակազույն է. բխիկների վերջին յերեք սեգմենտները լայնացած են (նկ. 9):

Մահակաբխավոր բզեզը զարգանում է գլխավորապես հացահա-

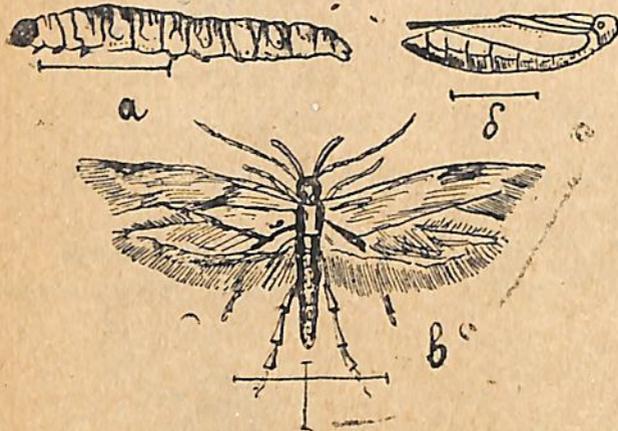
տիկի և այլուրի պահեստներում, ջրաղացներում, հացագործարաններում և փռերում: Տաք շենքերում բզեզը մի տարվա ընթացքում կարող է տալ մինչև 4 սերունդ: Բացի այլուրից, նա փասում է նաև տարբեր հացահատիկների՝ լոբուն, սխետին, աբլածաղկին, վուշի սերմերին և ծխախոտին: Բզեզը հաճախ մնում է հատիկի սաղմով: Բացի դրանից, բզեզներն ու թրթուրներն իրենց արտաթորություններով և մաշկով կեղտոտում են հացամթերքները, տալով նրանց անդուրեկան հոտ: Այսպիսի մթերքները, գլխավորապես այլուրը, փասակար է մթերդանց որդանիզմի համար և չի կարելի գործածել:

ԹԻԹԵՌՆԵՐ (БАБОЧКИ)

ՀԱՏԻԿԻ ՑԵՑԸ (Зерновая моль)

Այս ֆնասատունն ավելի վտանգավոր է, վերովհետև վարակում է հատիկը դեռևս դաշտում յեղած ժամանակ (նկ. 10):

նկ. 10. Հատիկի ցեց. a) թրթուր, б) հարսնյակ, в) թիթեռ

ըրջաններում՝ մինչև 6 սերունդ, իսկ տաքացվող շենքերում ցեցը կարող է զարգանալ ամբողջ տարին, տալով մինչև 12 սերունդ:

Այս ֆնասատունն իր կյանքի մի մասն անց է կացնում դաշտում, իսկ մյուս մասը՝ պահեստում: Դաշտում եզ թիթեռը ձվադրում է հասկերի վրա, ամեն անգամ ածելով 3-ից մինչև 30 ձու: Մի եզն իր ամբողջ կյանքի ընթացքում ածում է մինչև 150 ձու: 7—8 որ անց, ձվից դուրս յեկած թրթուրը, ծակելով հատիկը, մտնում է մեջը և 18—20 օրվա ընթացքում ուտում ամբողջ հատիկի միջուկը և այնտեղ էլ հարսնյակավորվում:

Հարսնյակի ստադիան տևում է մոտ 15 օր, վերից հետո դուրս է գալիս թիթեռը և շարունակում է նախ սերնդի զարգացումը:

Այս սերնդի թրթուրները լինելով հատիկի մեջ, բերքահավաքից հետո տեղափոխվում են պահեստները, վորտեղ և ձմեռում են, յեթե պահեստում ցուրտ է: Հակառակ պայմաններում, այսինքն՝ յեթե պա-

թիթեռի մարմնի յերկարությունը հավասար է 2—3,5 մմ-ի, բացված թևերի լայնությունը՝ 10—14 մմ: Այս թիթեռը շատ նման է մեր տնային ցեցին, վոր զարգանում է սենյակներում՝ տարբեր կտորների վրա:

Հատիկի ցեցը դաշտում ֆնասելով հատիկը՝ կարող է տալ 1—2 սերունդ, հարավային

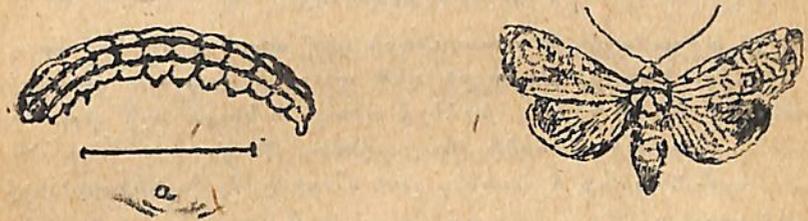
հասանքը տաք են, դաշտից փոխադրված թրթուրները շարունակում են զարգանալ, վորոշ ժամանակից հետո թռչում է ցեցը և սկսում է ձվադրել պահեստում լցված հատիկի վրա և, այսպես շարունակում է զարգանալ, տալով մի քանի սերունդ և ուժեղ ֆնասելով հատիկին:

Ինչ վերաբերում է այն թրթուրներին, վորոնք աշնանացանի ժամանակ ընկնում են հողի մեջ, նրանք այնտեղ էլ ձմեռում են և տաք յեղանակներին զարգանում, տալիս են թիթեռների նոր սերունդ և շարունակում զարգանալ դաշտում:

Հատիկի ցեցի թրթուրը ֆնասում է ցորենի, սխեպի և լոբու սերմերին:

ՀԱՏԻԿԻ ԹԻԹԵՌԸ (Зерновая совка)

Բազմականին մեծ թիթեռ է, (նկ. 11) 17—20 մմ մարմնի յերկարությամբ և 36—40 մմ բաց թևերի լայնությամբ: Թիթեռը ձվերն ածում է

նկ. 11 Հատիկի թիթեռ. a) թրթուր, б) թիթեռ

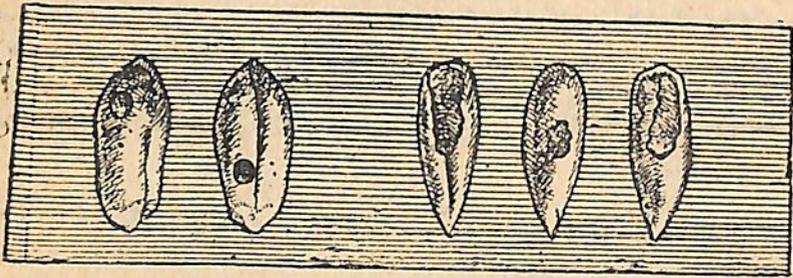
հասկերի վրա: ձվից դուրս յեկած թրթուրը սնվում է հատիկով: Հասուն թրթուրների յերկարությունը հավասար է 28 մմ-ի: մոխրա-դադանակադույն է, մեջքի վրա յերկարությամբ տարածվում են յերեք գծեր, վորոնցից մեջտեղինն ավելի վառ գույնի յե: Թրթուրն ունի 8 զույգ վորտներ:

Հատիկի թրթուրը կրծելով հատիկը՝ նրա մեջ չի մտնում, այլ կրծում, ուտում է հատիկը չորս կողմից (նկ. 12): Մի հատիկով չբավարարվելով՝ նա շարունակում է մի հատիկից մյուսն անցնել և ֆնասել հատիկները մեծ քանակությամբ:

Դաշտում թրթուրները ցերեկը թաղնվում են հողի մեջ, իսկ գիշերները՝ բարձրանում հասկերի վրա և սնվում հատիկներով: Բերքահավաքի ժամանակ թրթուրների մի մասը մնում է դաշտում, իսկ մյուս մասը հատիկի նեղ ընկնում է պահեստները:

Դաշտում մնացած թրթուրները սնվում են թափված հատիկներ-

րով և ցրտերն ընկնելուն պես մտնում են հողի մեջ և ձմեռում: Պահեստ փոխադրված թրթուրները նույնպես ձմեռում են այնտեղ և գարնանն մոտ հարսնյակավորվում, դուրս և գալիս թիթեռը, վորը թռչում է դեպի գաշտ:

Նկ. 12. Ամբարային յերկարակնճիկի վնասած հատիկները (ձախից) և հատիկի թիթեռի (աջից)

Բացի ամբարային վնասատուների դեմ տարվող ընդհանուր պայքարի ձևերից, հատիկի թրթուրի դեմ պետք է զայջար կազմակերպել դաշտում: Նախ՝ հնձած խրճեքը պետք է նույն ուրը փոխադրել: Դաշտում այլևի՛ հացահատիկի մնացորդները (խոզանը): Կալի ժամանակ անպայման պետք է հատիկը լավ մաքրել թրթուրներից՝ տրիերների միջոցով:

ԱՄԲԱՐԱՅԻՆ ՑԵՑ (Амбарная моль)

Ամբարային ցեցը մեր պահեստների համար ունի յերկրորդական նշանակություն: Ցեցը հարձակվում է պահեստում յերկար պահված հատիկի վրա և վնասում է գլխավորապես հատիկի վերևի շերտին:

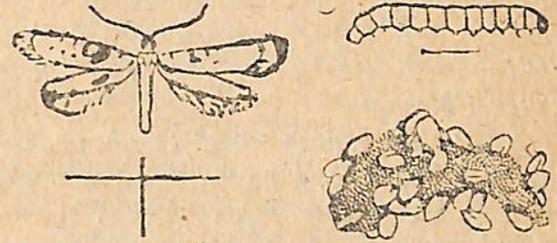
Ամբարային ցեցի թիթեռի մեծությունը հավասար է 10—15 միլիմետրի, շատ նման է հատիկի ցեցին, միայն տարբերվում է վերին թևերի վառ գույնով: վերջիններս լինում են արծաթա-մոխրագույն և սև-գորշ նշաններով ու բծերով: ներքևի թևերը մոխրագույն են (նկ. 13):

Թիթեռը ձվադրում է հատիկի վրա: մի թիթեռը կարող է ածել 40—70 ձու: Սրանցից դուրս յեկամ դեղնավուն թրթուրները, ուտելով հատիկը, ներս են խրվում հատիկի մեջ և մինչև հարսնյակավորվելը մի թրթուրը կարող է վնասել 20—30 հատիկի:

Ամբարային ցեցի հասցրած վնասը մյուս թիթեռների հասցրած վնասից կարելի է տարբերել: առաջինը՝ վնասված հատիկների վրա յե-

ղած թրթուրների կլոր ձանապարհներով և, յերկրորդը՝ վոստայնով, վորի միջոցով թրթուրները միացնում են հատիկները մեկը մյուսի հետ:

Ամբարային ցեցի թրթուրներն ապրում և վնասում են ամբողջ ամառվա ընթացքում: Աշնան մոտ թրթուրները, թողնելով հատիկը, բարձրանում են պահեստի փայտային մասերի վրա (պատերի, կառուրի և այլն), հյուսում

Նկ. 13. Ամբարային ցեց, թիթեռ, թրթուր և վոստայնով միացված հատիկները

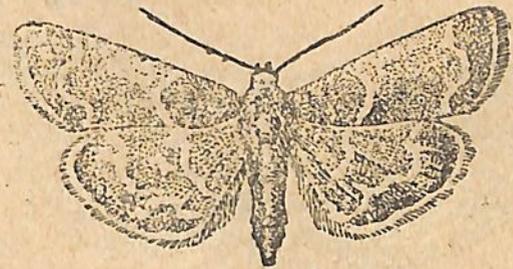
55
56
57
58

են բոժոժ և մեջը ձմեռում: Գարնանը բոժոժի մեջ հարսնյակավորվում և դուրս և գալիս ցեցը, նորից շարունակում ձվադրումը: Հացահատիկներից ցեցն ամենից ուժեղ վնասում է ցորենին, գարուն և աշորային:

Ամբարային ցեցի վնասած հատիկն ստանում է անդուրեկան հոտ և համ, վնասակար ու վոչ-պիտանի յե դառնում մարդու համար:

ԱՆՅՈՒՐԻ ՊԻՐԱԼ (Мучная огневка)

Այս թիթեռը, վորի թևերը փռած դիրքով 20—22 միլիմետրի յե հասար, ունի սիրուն թևեր (նկ. 14): Առաջին դույզ թևերը հիմքի և գազաթի մոտ մուգ-շագանակագույն են, թևերի մեջտեղը տարածվում

Նկ. 14. Այլուրի պիրուլի թիթեռը

են դեղնավուն շերտեր, սահմանազծված սպիտակ վոլորածև գծերով: Յետևի թևերը մուգ-մոխրագույն են՝ ավելի պայծառ վերջավորութուններով: Հանդիստ վիճակում թիթեռը թևերը պահում է հարթ յեռանկյան ձևով:

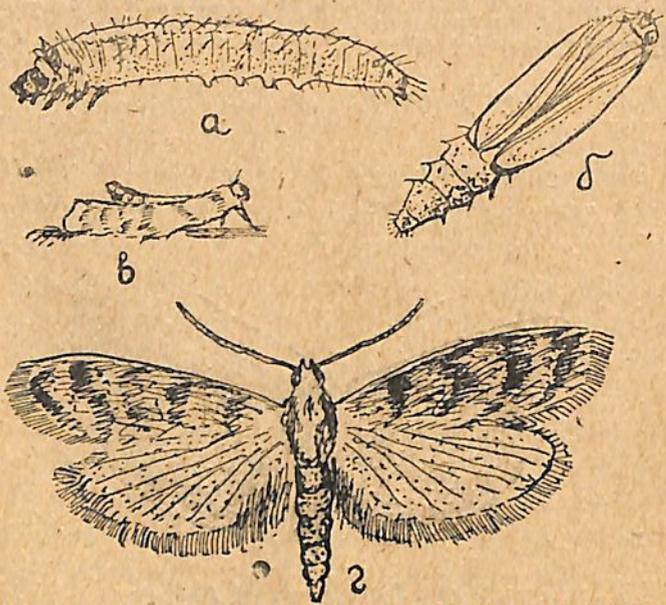
Թիթեռները ձվերն ածում են խմբերով, գլխավորապես այլուրի վրա: Թրթուրներն սպիտակ-դեղնավուն են, ջազանակազույն գլխով, մինչև 20 միլիմետր յերկարությամբ: Թրթուրներն ապրում են միասին՝ հացամթերքների վրա, վորոնցից հյուսում են պատյաններ (բաժոժի նման), վորոնց մեջ հարսնյակավորվում են և, ապա, դուրս ե գալիս Թիթեռը:

Այլուրի պիրախն ավելի լավ ե դաբաճանում խոնավ, խեղդիչ, ճրնջող ուղ բուսեցող շենքերում: Սննդի վերաբերյալ նա շատ սակավապահանջ ե. կերակրվում ե դանազան մթերքներով, կոշտ ազազված այլուրը գերազասում ե նուրբ աղացածից, բավականանում ե նաև ծղոտով, հարդով և նման բաներով:

Մի տարվա ընթացքում, նպաստավոր պայմաններում, կարող ե տալ 3—4 սերունդ:

ՋՐԱՂԱՑԻ ԵՑԵՍՏԻՍ. (Мельничная огневка)

Թիթեռը Թեերի տարածված դիրքում հավասար ե 20—25 միլիմետրի: Առաջին Թեերը փայլուն-մոխրագույն են՝ լավ չարտահայտ-

Նկ. 15. Ջրաղացի եֆեասիա. a) Թրթուր, б) հարսնյակ, в) Թիթեռը նստած վիճակում, г) Թիթեռ

վող յերկարությամբ տարածվող շերտերով և սև կետերով: Յեանի Թե-վերն առաջիններից 2 անգամ լայն են, սպիտակավուն, մուգ յերանդ-ներով և մուգ վերջավորություններով. (նկ. 15)

Հանդիստ վիճակում, յերբ Թիթեռը նստած ե լինում, փորիկ վերջին մասը ցցվում և դուրս ե գալիս Թեերի միջից (նկ. 15 Ե):

Թիթեռի եգն ածում ե 150-ից մինչև 200 ձու (յերբեմն մինչև 300)՝ մեկ-մեկ կամ խումբ-խումբ (2—6 հատ)՝ դեբանների և տախտակների ճեղքվածքներում, պատերի ճեղքերում, պարկերի վրա և նույնիսկ ջրաղացի մեքենաների մասերում:

Յերիտասարդ Թրթուրն սպիտակ գույնի յե, ծածկված նոսր մազմուկներով, վորոնք բազկացած են լայնությամբ տարածվող 6 մազիկների շարքից, ամեն մի մազիկի տակ գտնվում ե շեկ գույնի մի կետ:

Դուռխը կարմրավուն ե: Հասուն Թրթուրի յերկարությունը հասնում ե մինչև 20 միլիմետրի, և սպիտակ գույնը փոխվում, դառնում ե բաց-դեղնավուն:

Թրթուրները չեն սիրում լույս և չեն վախենում միջանցիկ քամիներից:

Կրել սերնդի զարգացման համար (ձվից մինչև Թիթեռ) պահանջվում ե 2-ից մինչև 6 ամիս, նայած միջավայրի պայմաններին: Այսպես, որինսակ, պարզված ե, վոր հյուսիսային շրջաններում մի տարվա ընթացքում դարգանում ե 2 սերունդ, իսկ հարավային շրջաններում 6 սերունդ:

Թրթուրը սնվում ե ցորենի այլուրով, բրնձով, տարբեր տեսակի կրուպաներով և կտորով:

Թրթուրը մլետաված հատիկը կամ այլուրը պատում ե վոստայնով, վորոնք հետագայում դառնում են կոշտեր (նկ. 16):

Բացի այն, վոր Թրթուրներն ուտելով պակասեցնում են մթերքների քաշը, նրանք իրենց արտաթորություններով, մաշկափոխությունից հետո թողած տարբեր մնացորդներով և Թիթեռների գիակներով կեղտոտում են հացամթերքները. վերջինները կարելի յե ոգտադործել միայն իբրև անասունների կեր:

Նկ. 16. Վոստայնով պատած հատիկները

Տ Ի Ջ Ե Ր (КЛЕЩИ)

Տիզերը չափազանց փոքր կենդանիներ են, միջատներից տարբերվում են նրանով, վոր հասուն տիզերն ունեն չորս գույգ վոտներ:

մինչդեռ բոլոր միջատները — յերեք զույգ: Միայն նոր ձվից դուրս յեկած տիգերն ունեն յերեք զույգ վոտներ:

Տիգերն այնքան փոքր են, վոր առանց խոշորացույցի տեսնել շատ դժվար ե: Հացահատիկային պահեստներում պատահում են մի քանի տեսակի ֆլասակար տիգեր, բայց ամենից շատ տարածված և ֆլասակար են ալյուրի յիվ յեղեգափուն տիգերը, վորոնք շատ հեշտությամբ սնվում են սերմացու հատիկի սաղմով, դարձնելով այն ցանքի համար անպետք: Բացի այս յերկու տիգերից, պահեստներում զարգանում ե մազվզոտ սիգր, վորը սովորաբար սնվում ե հատիկի փշրանքով և ջարդված հատիկով, և գիւտսիչ սիգր, վորը սնվում ե պահեստում յեղած մյուս տիգերով և ամբարային այլ ֆլասառուների թրթուրներով ու ձվերով:

Տիգերը սնվում են ամբար տեսակի կենդանական և ըուսակտն ծագում ունեցող նյութերով: Հաճախ պատահում են հացամթերքներում և սերմացուի տարբեր հատիկների մեջ, չորացված պտուղներում, կրուպայի, ալյուրի, պանրի և չորացրած մսեղենի վրա: Տիգերին կարելի յե գտնել պահեստների բանվորների շորերի վրա, յերբեմն մկների և առնետների մորթու մեջ:

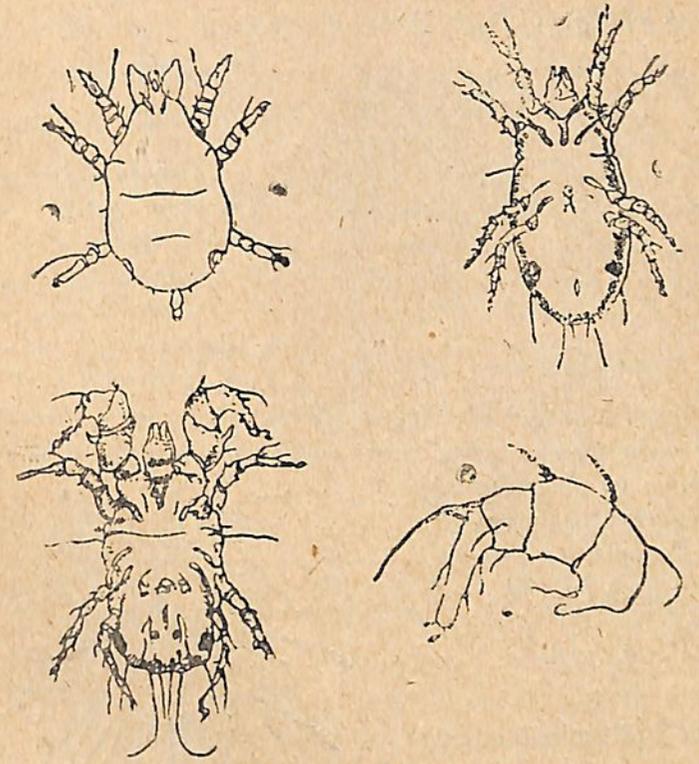
Պահեստներում տիգերին կարելի յե հայտարեբել վոչ միայն հատիկի մեջ, այլև պատերի վրա, ճեղքվածքների մեջ, փոշու և աղբի մեջ:

ԱՂՅՈՒՐԻ ՏԻՉ (Мучной клещ)

Ամենից շատ տարածված տիգ ե թե հացամթերքներում և թե հատիկի մեջ: Մարմնի յերկարությամբ հաղիվ հասնում ե 0,7 մմ-ի: Տիգերն անգույն են (նկ. 17):

Ալյուրի տիգի բնորոշ կողմն այն ե, վոր նրա մարմնի հետևի մասը ծածկված ե մազիկներով քիչ քանակությամբ: Ալյուրի տիգերն աչքի յին ընկնում առջևի լայն վոտներով, վորի առաջին սեգմենտի արտաքին մասում կա մի ատամ (նկ. 17): Տիգը զարգանում ե ձվերով, վոր եզն ածում ե ուղղակի հացամթերքների վրա. 2—3 օրից հետո, ձվից դուրս ե գալիս թրթուրը, վորը հասուն տիգից տարբերվում ե մարմնի փոքրությամբ և վոտների թվով: 10—12 օր հետո թրթուրն անցնելով մի շարք ձևափոխությունների՝ հասունանում ե և ունենում ե 4 զույգ վոտներ: Այսպես, արագ զարգացող տիգն ընկնելով պահեստում նպաստավոր պայմանների մեջ (բարձր ջերմություն և խոնավություն)՝ արագ զարգանում և փչացնում ե ալյուրն այնպես, վոր նա

չի կարող պիտանի լինել վոչ թե մարդու համար, այլև կենդանիների համար, իսկ հատիկն այնպես ե փչանում, վոր անպետք ե դառնում ցանքի համար:

Նկ. 17. Ալյուրի տիգ (թրթուր, արու, եգ, արուի առջևի վոտը)

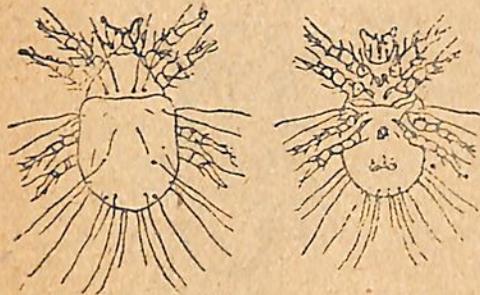
Տիգով վարակված ալյուրն ընդունում ե անդուրեկան մեղրահոտ, գույնը փոխում և դառնում ե շագանակագույն: Այսպիսի ալյուրից թխված հացը լինում ե դառը և ֆլասակար մարդու և կենդանիների համար:

Հարձակվելով հատիկների վրա՝ տիգն առաջին հերթին ուտում ե սաղմը և ապա ուրային մասերը: Այսպիսի սերմերը, կորցնելով ծրուծակությունը, անպետք են դառնում իբրև սերմացու:

ՅԵՐԿԱՐԱՎՈՒՆ ՏԻՉ (Удлиненный клещ)

Մարմնի ձևով, մեծությամբ և գունավորումով չի տարբերվում ալյուրի տիգից, միայն յերկարավուն տիգի մարմինը ծածկված ե ավելի

յերկար և մեծ քանակութեամբ մազիկներով: Բացի դրանից, այս տիզի առաջին զույգ վոտները լայնացած չեն այնպես, ինչպես այլուրի տիզինը: Իր կյանքի ձևով և հասցրած փաստով համարյա թե չի տարբերվում այլուրի տիզից: Նույնպես փաստում ե այլուրին և հատիկին: (նկ. 18)

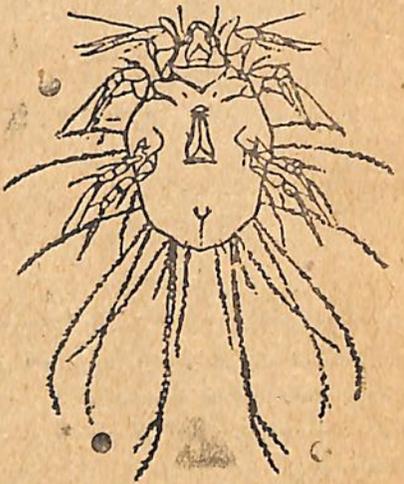
Նկ. 18. Յերկարավուն տիզ (աբու. և եզ)

վրա ամեն կողմից ցցված են յերկար մազիկներ, սրանք ատամնավոր են և այս հատկանիշով հեշտութեամբ տարբերվում ե մյուս տիզերից:

Մազմզոտ տիզն ավելի քիչ փառ ե հասցնում, քան առաջին յերկուսը: Մովորաբար պատահում ե աղբի մեջ, խոնավ տեղերում: Առողջ սերմի վրա չի հարձակվում (նկ. 19):

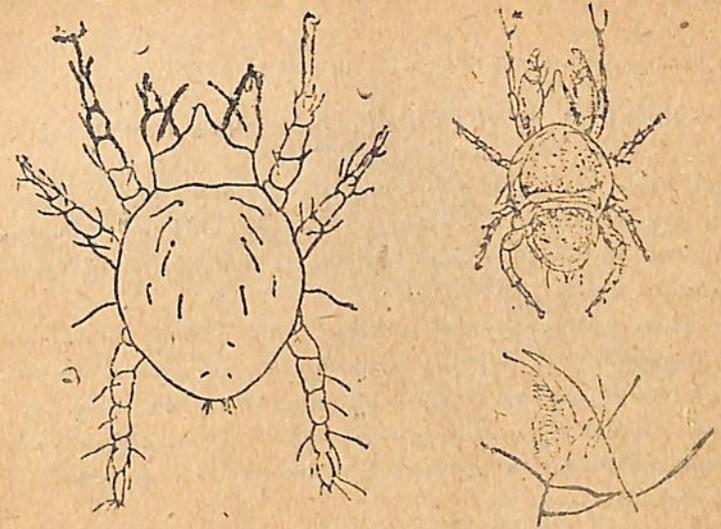
ԳԻՇԱՏԻՉ ՏԻՉ (Хищный клещ)

Այս տիզն ավելի մեծ ե, քան առաջին յերեքը: Մարմինն ուվալաձև ե՝ բաց-դեղնավուն գույնի: Բացի չորս զույգ վոտներից, բերանի մոտ գտնվում ե մի զույգ լավ զարգացած ծնոտ, վորոնց շառերն ընդունում են վոտների տեղ: Այս ծնոտներն ունեն 14 և 16 ատամներից բաղկացած մասեր, վորոնցով տիզը հաջողութեամբ բռնում և սպանում ե պահեստում յեղած մյուս տիզերին, վորի համար ել այս տիզը դասում ենք մարդկանց ոգտակար կենդանիների շարքը, բայց գիշատիչ տիզն իրեն չի արգարացնում: Վերջինս պահեստներում դարգանում ե միայն այն ժամա-

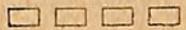

Նկ. 19. Մազմզոտ տիզ

ճակ, յերբ հացամթերքներին փաստող տիզերն իրենց փասակար գործը կատարած են լինում: Բացի դրանից, գիշատիչ տիզն ավելի դանդաղ

Նկ. 20. Գիշատիչ տիզ (Թրթուր, հասուն տիզ, բերանի մի մասը): և դարգանում, քան մյուս փասակար տիզերը, և, այսպիսով, գտնվելով նրանց մեջ, չի կարողանում լրբի կերպով վոշնչացնել փասակար տիզերին (նկ. 20):

ԿՆՐՆԱՍՈՒՆՆԵՐ (ՄԼԵԿՈՍԻՏԱՅՈՒՑԻԵ)

ՄԿՆԱՆՄԱՆ ԿՐԾՈՂՆԵՐ (Мышевидные грызуны)

Բացի թված միջատներից և տիզերից, ամբարի-փասաստունների թվին են հաղվում նաև մի շարք կրծող կենդանիներ, ինչպես, որին նակ՝ մոխրագույն և սև առնետները, տնային մուկը և մի քանի ասեսակ դաշտային մկներ:

Այս կենդանիները, բացի մթերքներից, մեծ փսաս են հասցնում իրերին, շենքերին, իսկ վորոշ տեսակները հանդիսանում են սուր վաթրակիչ հիվանդություններ տարածողներ, որինակ՝ ժանտախտի, խոլերայի, դեղնախտի և այլն: Վորոշ մասնագետների կարծիքով, միմիայն մոխրագույն առնետը մեր ամբարների հասցնում է տարեկան կես միլիարդ սուբյուկ փսաս:

Ամենից շատ տարածված է մոխրագույն առնետը, ավելի քիչ՝ սև առնետը:

ՄՈՆՐԱՒՆՈՒՅՆ ԱՌՆԵՏ (Серая крыса или пасюк)

Այս առնետի մարմնի չերկարությունը հավասար է 20—23 սանտիմետրի, առանց պոչի: Վերջինիս չերկարությունն ըստ հասակի հավասար է 14—18 սանտիմետրի: Մարմինը ծածկված է կոշտ բրդով: մեջքի կողմից բուրդը գորշ-շեկ-մոխրագույն է, իսկ փորի կողմը՝ բաց-մոխրագույն: Ողակաձև պոչը մազեր չունի (նկ. 21):

Մոմորաբար առնետները բնակավում են հատակների տակը, հողի և պատերի մեջ: Առնետները չեն սիրում պահեստներում բռն դնել, այլ ընտրում են ավելի հանգիստ վայրեր, որինակ՝ աղբակույտների տակ, կամ ուղղակի հողի մեջ՝ պահեստներից վոչ հեռու:

Ամառվա ամիսներին առնետները փոխադրվում են դեպի հացահատիկային դաշտերը, բանջարատնոցները և բոստանները, վորտեղ կա առատ կեր, և ապա աշնանը կամ ձմրան մոտ՝ նորից վերադառնում պահեստներն ու տները:

Առնետներն իրենց բները շինում են դանազան տեսակ կտորներից, բամբակից, փետուրներից և այլն. նրանց բներում կարելի չէ գտնել տարբեր տեսակի իրեր: որինակ՝ մոմ, ժամացույցներ, ապակյա

շեր, վոսկորներ և այլն: Առնետները սնվում են ամեն ինչով: Հաճախ հարձակվում են տնային և վայրի թռչունների վրա: Հարձակվում են նաև կատուների վրա: Հիվանդ առնետներին և մկներին առողջներն ապանում և ուտում են: Առնետներն ամենից շատ սիրում են սնվել

Նկ. 21. Մոխրագույն առնետ

հացահատիկներով: Նրանք զգում են ջրի մեծ պահանջ և չոր կեր ուտելուց հետո անմիջապես ջուր են խմում, այդ իսկ պատճառով առնետները սիրում են ապրել ջրերի մոտ:

Մոխրագույն առնետն արագ բազմացող կենդանի չէ: Բազմանում է ամբողջ տարին: Եթ առնետը տարեկան ծնում է մինչև 6 անգամ, ամեն անգամ ծնելով 7—8 ձագ: Առնետները ծնվում են կույր և մերկ մարմնով: 10—15 օր անց բացվում են աչքերը, և նրանք թողնում են մորը: Չորս ամսական եգ առնետն արդեն ծնելու ընդունակ է դառնում:

Շնորհիվ առնետների անվախկոտության, խորամանկության և զգուշության, նրանք մի վորեն շենքից շատ շուտ դուրս են հանում մյուս կենդանիներին (մկներին, սև առնետներին, թռչուններին, կատուներին) և ավելի արագ բազմանում:

Մոխրագույն առնետը ջրից չի վախենում և հարկ չեղած դեպքում լավ լողում է գետերի և լճերի վրայով:

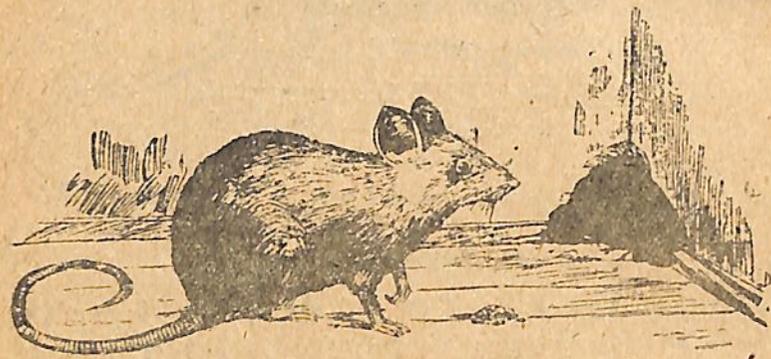
ՍԵՎ ԱՌՆԵՏ (Черная крыса)

Այս առնետը շատ նման է մոխրագույն առնետին, միայն պոչն ավելի չերկար է և ունի մեծ ականջներ: Գույնը սովորաբար սև է,

բայց պատահում է և մոխրագույնը: Ապրում է գլխավորապես հարա-
վային շրջաններում. մարդկանց համար ավելի վնասակար է, վորով-
հետև նա ավելի արագ է տարածում ժանտախտը: Իր կենցաղով հա-
մարյա վոչնչով չի տարբերվում առաջինից:

ՏՆԱՅԻՆ ՄՈՒԿ (Домашняя мышь)

Բոլորին ծանոթ կենդանի յե. մարմնի յերկարությունը՝ մոտ 9
սանտիմետր (նկ. 22): Մերկ պոչը հավասար է մարմնի յերկարության:

Նկ. 22. Տնային մուկ

Մարմինը ծածկված է փափուկ մոխրագույն բրդով, փորի տակը, բրդի-
զույնն ավելի բաց է: Եղ մուկը ծնում է տարեկան 6—7 անգամ՝ 7—8
ձագ միանգամից: Տնային մկները լավ են հարմարվում ամեն տեսակ
պայմաններին: Թեպետ մկները լավ են հարմարվում, արագ են բազ-
մանում, բայց և այնպես նրանք ունեն մեծ քանակությամբ թշնամի-
ներ և յենթակա յեն հիվանդությունների, վոր նրանց մեջ առաջաց-
նում են մասսայական մահացություն: Տնային մկները սնվում են նույն
նյութերով, ինչ աւնետները, բայց ավելի քիչ քանակությամբ:

**ՇԵՆՔԻ ՀԵՏԱԶՈՏՈՒՄԸ՝ ՄԻԶՄՏՆԵՐԻ ՅԵՎ ՏԻԶԵՐԻ
ՎԱՐԱԿՎԱԾՈՒԹՅԱՆ ՏԵՍԱԿԵՏԻՑ**

Նախքան շենքի հետազոտման անցնելն, անհրաժեշտ է կազմել
նրա նկարագիրը.

ա) շենքի բնույթը (աղյուսե, կավաբետոնային, փայտե և այլն):

- բ) տանիքը—թիթեղե, կղմինդրե, ծղոտե,
- գ) հատակը—տախտակե, հողե,
- դ) նկուղը—խորությունը, հողորդակցությունը նրա հետ (վե-
րվեց, կողքերից),
- ե) հիմքը (կամ սյունները)—քարե, աղյուսե, փայտե և ինչ բարձ-
րության,
- զ) դռները—փայտե, յերկաթե (խիտ, միապաղաղ կամ թափան-
ցիկ, ինչպես են նրանք դասավորված, սեղանի կամ կրկնա-
կի), դեմ առ դեմ:
- կ) շենքի տարողությունը՝ խորանարդ մետրով կամ պարունակած
հացահատիկի քանակությամբ,
- ը) ինչ է (բացի ցորենից) պահվում պահեստում,
- թ) յերբ է կառուցված պահեստը:

Հաճախ վնասատուներին կարելի յե հայտարերիլ նրանց մշտական
բների (ապրելու տեղ) ու բազմաճառու տեղերում՝ նկուղներում, ան-
կյաններում, կշեռքների ծածկոցների տակ յեղած փոսիկներում և այլն:
Այդ պատճառով, հետազոտության ժամանակ անալիզի համար նժուշ-
ներ պիտի վերցնել հենց վերոնշյալ տեղերից: Այն դեպքերում, յերբ
հետազոտվող շենքի տախտակի հատակները խիտ են կամ այդպիսի
հատակ չկա, պիտի ավելի և ավլածից նմուշներ վերցնել՝ քննության
համար:

Նմուշի կշռային քանակությունը վորոշվում է տեղում, նայած
հետազոտվող պահեստի շենքի բնույթին ու կուրատուրային (խորա-
նարդային ծավալը):

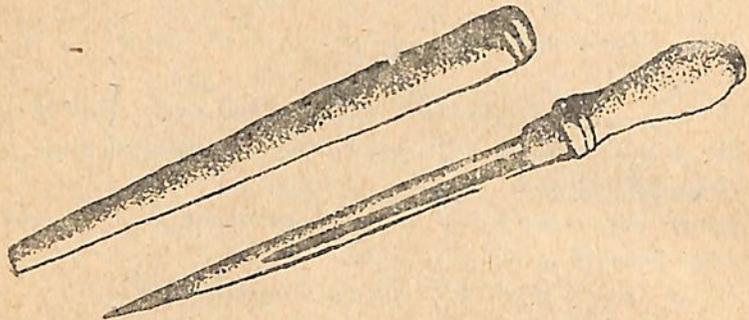
Անհրաժեշտ է նմուշը վերցնել ըստ հնարավորին մի շարք տե-
ղերից:

ՅՈՐԵՆԻ, ԶԱՎԱՐԻ ՅԵՎ ԱԼՅՈՒՐԻ ՀԵՏԱԶՈՏՈՒՄԸ

Յորենի մեջ վնասատուներ հայտարերիլու և նրա վաբակվածու-
թյան աստիճանը վորոշելու համար պիտի այնպիսի նմուշ վերցնել,
վոր բնորոշի ցորենի, ձավարի կամ ալյուրի տվյալ ամբողջ պարտիան:
Նմուշը վերցվում է հետևյալ ձևով.

1. Յեթե հետազոտվում են սայլերում, ավտոմոբիլներում և ապ-
բանքային վազոններում գտնվող մթերքները, ապա յուրաքանչյուրից
վերցվում է մեկական նմուշ—վազոնում գտնված պարկերի 1/20 մասի
և սայլերում կամ ավտոմոբիլներում գտնված քսակների 1/10 մասի
նժուշներ—պարկերից զեռեփիկով (այս) (նկ. 23), հանելով կամ ուղ-

դակի բուով վերցնելով: Վերցրած այդ բուրբ նմուշները լցնում են մի փոքրիկ տոպրակի մեջ, լավ խառնում են և ապա դրանից վերցնում են մի նմուշ 0,5 կգ ջրով, ու վորպես նմուշ լցնում են մի տոպրակի

ի. 4. 23. Շերեփիկ (պսո)

մեջ, մնացածը վերադարձնում վորպես ավելորդ: Ապա այդ տոպրակի մեջ պիտի դնել մի գրություն, մանրամասն նշելով թե ո՞ւմ և պատկանում մթերքը, վորտեղից և բերված է այն, նմուշը վերցնելու ամսաթիվ-տարեթիվը և տարայի վրա նկատված միջատների մասին, յեթե այդպիսիք նկատվել են:

2. Յեթե մթերքը հետազոտվում և պահեստում, ապա մթերքներից նմուշներ վերցվում են ըստ պարտիաների:

Մթերքները բաժանվում են ըստ պարտիաների կամ ըստ նրանց պահելու պայմանների—փոսերում, կույտերում և այլն, կամ ըստ պահեստներում ընդունելու ժամկետների: Պարտիաները պիտի դասավորել այն հաշվով, վորպեսզի նրանցից յուրաքանչյուրը 20—30 տոննից չզերազանցի:

Նմուշները վերցնում են ճիշտ այն ձևով, ինչպես նախընթաց դեպքում—մեկական բուռ կամ ռեբեփիկով յուրաքանչյուր 5 տոննից և, ըստ հնարավորին, կառավարված մթերքի զանազան տեղերից: Այդ նմուշները լցնում են մի ընդհանուր քսակի մեջ և խառնելուց հետո մի կգ ջրով վերցնում են միջին նմուշ ու լցնում են նմուշի քսակը և մեջը դնում համապատասխան գրություն:

Յեթե ցորենը կամ մյուս յոսակի հացահատիկները պահվում են փոած վիճակում, ապա նմուշները վերցնում են բուով, ըստ հնարավորին զանազան շերտերից—վերևից, կողքից և զանազան խորություններից:

Վերցրած միջին նմուշները հարմար կերպով տեղավորում են վորևե արկղում, վորպեսզի հետազոտության վայրը տեղափոխելու ժամանակ նմուշը շատ չտրորվի:

3. Զավարի կամ ալյուրի նմուշներ վերցնելիս ուշադրություն պիտի դարձնել այն տարաներին, վորոնց մեջ պահված են վերահիշյալ մթերքները: Ուշադրությամբ պիտի ընեն կարկերը, վորտեղ սովորաբար բուն են դնում մնասատուները կամ պարզ կերպով նշմարվում են այդ մնասատուների հետքերը: Յեթե տարան կամ պահեստները հետազոտելիս վնասատուներ հայտնաբերվեն, ապա այդ մասին պիտի նշել ավյալ պարտիայից վերցրած նմուշի հետ դրվող գրության մեջ:

ՏԱՐԱՅԻ ՀԵՏԱԶՈՏՈՒՄԸ

Վոչ մեծ պարտիաներ հետազոտելու ժամանակ (1000—3000 պարկ կամ ջվալ), ըննության համար վերցնում են այդ քանակության 5% ախինքն՝ 50—150 հատ: Եթե պարտիաներ հետազոտելու ժամանակ—5000—50000, ըննության համար յուրաքանչյուր հազարից վերցնում են 10—15 հատ:

Հետազոտման յենթակա տարան ըստ հնարավորին վերցնում են զանազան տեղերից՝ 1—2 հատ: Հատուկ ուշադրություն պիտի դարձնել գործածած տարայի վրա: Նոր տարան նույնպես ընելում և, անկախ նրանից, թե նա գործածված և թե վոչ:

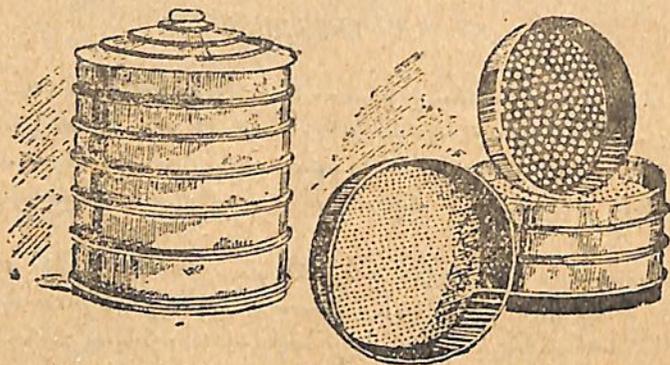
Հետազոտման համար վերցրած տարան դրվում և առանձին տեղ կույտերով՝ 100—200 հատ: Ըստ վորում նոր տարան դրվում և բոլորովին առանձին: Այնուհետև այդ պարկերը, պարտիաներով 100—200 հատ, հերթով թափ են տալիս փոած բրեղենտի կամ թղթի վրա: Ստացված ամբողջ աղբը հետազոտելու համար լցնում են քսակի մեջ: Յեթե շատ աղբ և գոյացել, ապա նրանից նմուշ պիտի վերցնել 1 կգ-ից վոչ ավելի: Տոպրակի մեջ օգրի հետ միասին դնում են նաև մի գրություն, վորտեղ նշվում և տարայի հետազոտման տարեթիվ-ամսաթիվը, տարայի վերցնելու տեղը (պահեստի №-ը, պարտիայի անունը, կամ մի այլ վորևե տարբերչ նշան, վորով սովյալ պարտիայի տարան զանազանվի մնացած պարկերից):

ՀԵՏԱԶՈՏՄԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿ ԿԵՐՅՐԱԾ ՆՄՈՒՇԻ ԱՆԱՎԻԶԸ

Հետազոտության ժամանակ ցորենից, աղբից, ավլածից և շեղից վերցրած նմուշները պիտի ընելեն հենց վերցնելու ուրը, վորովհետև 2—3 ուր և ավելի պահելու դեպքում միջատներից ու տիղերից շատերը սատկում են և նրանց հալածաբերելը դժվարանում և:

Հացահատիկների նմուշը մաղում են անալիզային մաղերով, (նկ. 24), ըստ վորում մաղի ամենափոքր անցքը 1 մմ-ից փոքր չի կարող լինել: Պիտի մաղել ուժեղ թափահարումով ու 5 բոպեյից վոչ պակաս:

Այդ մաղերով մաղածը քննվում է միասատուներ հայտաբերելու

Նկ. 24. Անալիզային մաղեր

համար: Ինչպես մաղածի, նույնպես և մաղի մեջ մնացածում կարող են լինել ամեն տեսակի միասատուներ, ինչպես՝ բզեզներ, թիթեռներ, թրթուրներ և այլն: Հացահատիկների վարակվածության աստիճանը վորոշվում է յերկու միասատվով—ամբարային կամ բրնձի յերկարակնձիթ և տիգ: Այդ և մյուս միասատուները հացահատիկի մեջ չեն լինում: Միայն հատիկից ազատ յերկարակնձիթներն ու տիգերը կանխորոշում են հացահատիկի այս կամ այն չափով վարակված լինելը:

Տարվա ցուրտ յեղանակներին միասատուները հավաքվում են ցորենի կրծոտած մասերում. այդ վերջիններին անալիզը զիտի անել այն ժամանակ, յերբ ցորենը սենյակի շերմաստիճանի չափ կտաքանա:

Հացահատիկի անալիզի ժամանակ ուշադրության են առնվում թե մեռած և թե կենդանի բզեզները:

ՅՈՐԵՆԻ ՎԱՐԱԿՎԱԾՈՒԹՅԱՆ ԱՍՏԻՃԱՆՆԵՐԸ

1-ին աստիճան (թույլ վարակում).—Յերբ 1 կգ նմուշի մեջ հայտաբերվում է յերկարակնձիթ 1—5 հատ:

Տիգերով վարակվածության առաջին աստիճանը չի վորոշվում: Յեթի հայտաբերվում են հատ ու կենտ տիգեր, ապա նրանց մասին նշվում է հացահատիկին ուղեկցող փաստաթղթի մեջ: Այդպիսի նշումներ արվում են նաև այն դեպքում, յերբ հացահատիկի մեջ հայտաբերվում են յերկրորդական միասատուներ, ինչպես՝ ցեց, տարբեր տեսակի բզեզներ, վորոնց թիվը 1 կգ նմուշում 5 հատից պակաս չի լինում:

2-րդ աստիճան.—Յերկարակնձիթների նկատմամբ բնութագրվում է 1 կգ մեջ 5—10 բզեզի հայտաբերմամբ: Տիգերով վարակվածությունը բնութագրվում է այնպիսի քանակությամբ, յերբ մաղելուց հետո նրանք թափվում են բավականաչափ մեծ մասսայով, չկազմելով սակայն թողիքային մասսա, այսինքն՝ նրանք արագ կերպով փախչում ցվրվում են:

3-րդ աստիճան.—Յերկարակնձիթների նկատմամբ բնութագրվում են 1 կգ 10-ից ավելի բզեզի հայտաբերումով:

Տիգերով վարակվածությունը բնութագրվում է այնպիսի քանակությամբ, յերբ մաղելիս նրանք չեն փախչում—ցրվում, այլ կազմում են համատարած, շարժուն, դանդաղորեն ցվրվող թողիքային մասսա, ընդ վորում վերջինիս չափն առանձնապես կարևոր չէ:

Վերոհիշյալ աստիճաններով հացահատիկների վարակվածությունը բնութագրվում է տարվա յեղանակներից անկախ: Այն դեպքերում, յերբ հացահատիկը յերկար ժամանակ է պահվելու, անհրաժեշտ է այն հետադոտել յերկու լրացուցիչ մեթոդներով ևս՝ հացահատիկի մեջ միջատների կղզղանքներ լինելը վորոշելով և հացահատիկի մեջ յերկարակնձիթների դրած ձվիկների քանակությունը վորոշելով:

ՎՆԱՍԱՏՈՒՆԵՐԻ ՎՈՐՈՇԵԼՆ ԸՍՏ ՆՐԱՆՑ ԿՂԿՂԱՆՔՆԵՐԻ

Ամբարային կամ բրնձի յերկարակնձիթ.—Յերկու տեսակ բզեզների կղզղանքն էլ ձողիկների կամ կորացրած յերջիկի ձև ունի—դեղնա-սպիտակագույն, փայլատ մակերեսով, մինչև 2 մմ յերկարությամբ (նկ. 25):

Սիսեռի հատիկակեր.—Կղզղանքը յերկարավուն ձևի յե, սուր

Նկ. 25. Ամբարային կամ բրնձի յերկարակնձիթների կղզղանքը

նությամբ ձգված 2—3 շերտերով: Կղկղանքը լինում է յերկու տեսակ. մեծ մասը գորշ-դեղնագույն (թրթուրների կղկղանքը), իսկ փոքր մասը, վաթ

Նկ. 26. Միսեոն հատիկակերի կղկղանքը

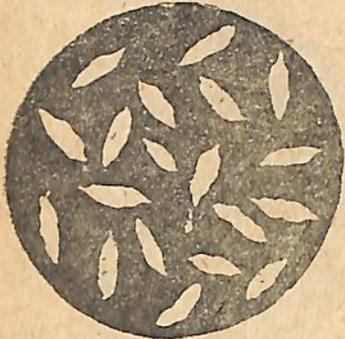

Նկ. 27. Հացաքերողի կղկղանքը

ընդամենը կազմված է մի քանի մեծ գնդիկներից, մուգ-դարչնագույն է կամ համարյա թե սև [սիսեոն մեջ նստած բզեզի կղկղանքը (նկ. 26):]

Հացաքերող. — Սրա կղկղանքն իր ձևով հիշեցնում է փոքրիկ լիմոնի, սպիտակ կամ համարյա սպիտակագույն, լայնությունը յերկու անգամ ավելի է յերկարությունից, լայն և հաղիվ նշմարելի շերտով (նկ. 27):

Սուրինամի արտակեր. — Կղկղանքը խոշոր է, իլեկաձև, մի կողմում սուր վերջավոր-

Նկ. 28. Սուրինամի արտակերի կղկղանքը

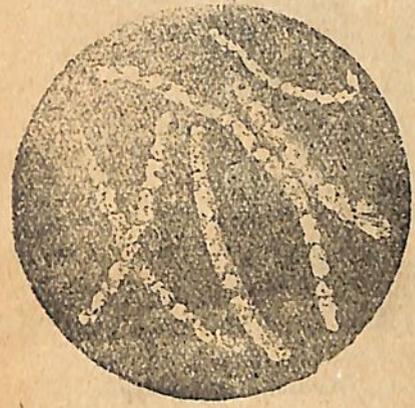

Նկ. 29. Ալյուրի մեծ բզեզի կղկղանքը

րությամբ, թափանցիկ, գեղնագույն, փայլուն, տեղ-տեղ անթափանցիկ սպիտակ բծերով (նկ. 28):

Ալյուրի մեծ բզեզը. — Կղկղանքը յերկար ձողիկների տեսք ունի, ուղիղ կամ ծումոված, յերկարունը՝ մինչև 17 մմ: Զողիկները յերեսը մաղահատիկ է: Զողիկները սեղմումներով են և հիշեցնում են ուլունքների: Գույնն սպիտակ է կամ դեղնագույն (նկ. 29):

Ալյուրի փոքր բզեզ յեվ մանակաբխավոր բզեզ. — Սա յերկու բզեզների կղկղանքը նմանում է ալյուրի մեծ բզեզի կղկղանքին, սակայն ավելի բարակ է, մեծությունը 2 մմ ավելի է: Գույնը կեղտոտ սպիտակավուն կամ դարչնագույն (նկ. 30):

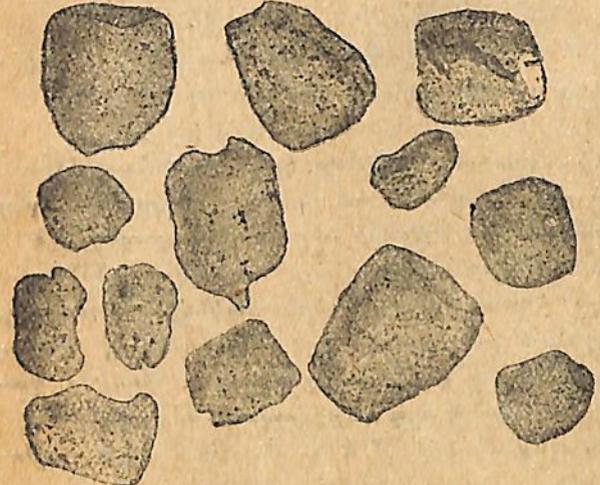
Նկ. 30. Ալյուրի փոքր բզեզի և մանակաբխավոր բզեզի կղկղանքը

տակ, փայլատ մակերեսով: Առանձին գլանիկները մեծ մասամբ միացած են մետաքսաթելիկներով (նկ. 31):

Նկ. 31. Հատիկի ցեցի կղկղանքը

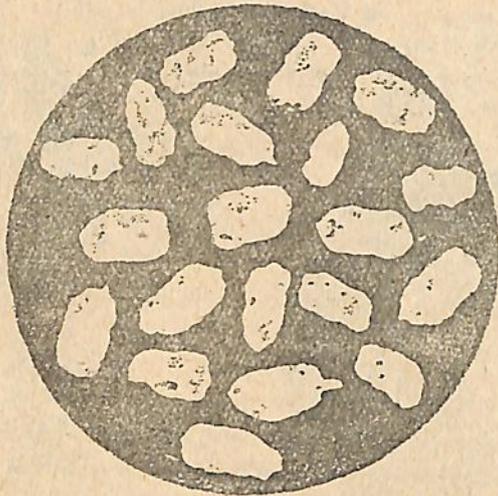
Հատիկի քիթո. — Կղկղանքը կարճ գլանիկների տեսք ունի, վորոտուն վերջավորություններով և բավականին հարթ, հազվադեպ ուռուցիկներով է կարծես թե ուղիղ մակերեսով: Գույնն սպիտակ է, յերկարությունը՝ մինչև 1,5 մմ (նկ. 32):

Նկ. 32. Հատիկի քիթոի կղկղանքը

Ամբարային ցեց. — Կղկղանքը նման է հատիկի ցեցի կղկղանքին (տես նկ. 31):

Այլուրի պիտայր յով ջրադացի եփստիա.— Այս թիթեաների թրթուր-
աների կզկզանքը գնդիկների տեսք ունի, յերկարությունը, մինչև 1,2 մմ,

Նկ. 33. Այլուրի պիտայրի և ջրադացի եփստիայի կզկզանքը

անկանոն և կամ խողակադնաձև, մակերեսը շատ տեղերում ներս ըն-
կած է, կամ մեջտեղում ներս ընկած, գույնը դեղնա-սպիտակավուն
(նկ. 33):

**ԻՆՉՊԵՍ ՎՈՐՈՇԵԼ ՀԱՅԱՀԱՏԻԿՆԵՐԻ ՎԱՐԱԿՎԱԾ ԼԻՆԵԼԸ
ՅԵՐԿԱՐԱԿՆՃԻԹՆԵՐԻ ՁՎԻԿՆԵՐՈՎ
(Հացաճանաթի գաղսնի վաբակվածուրյունը)**

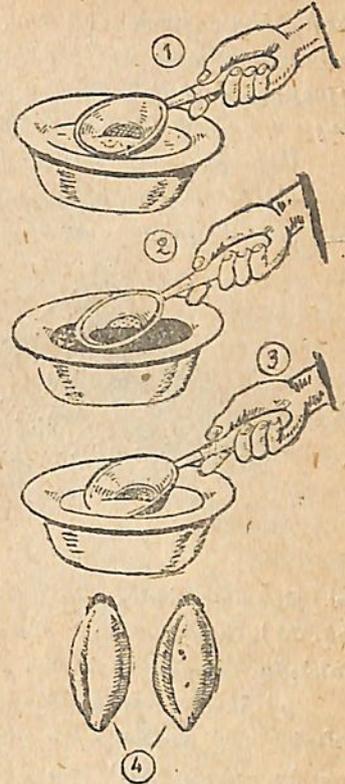
Ամբարային և բրնձի յերկարակնճիթները, կրծոտելով հատիկները՝
նրանց վրա փոսիկ են փորում և ածում են իրենց ձվերը, ածելուց
հետո փոսիկի բերանը փակում են ալյուրի և լորձոսնճի շաղախով:

Վարակված հատիկն առողջից դանազանելը համարյա անհնարին
է: Դրա համար ել նմուշի հետազոտումը, յերկարակնճիթ բղեղների
հաշվումով, յերբեմն բղեղների բացահայտության հետևանքով, կարող
է հատիկի վաղ վարակված. լինելը ցույց չտալ, մինչդեռ հատիկը կա-
րող է լինել վարակված. վարակման այդ ձևը կոչվում է գաղսնի:

Գաղսնի ձևի վարակումը վորոշվում է Ա. Ա. Բրուզնոյի մեթո-
դով (տես. նկ. 34):

1. հատիկը տաք ջրում թրջելը.
2. հատիկը 10% -ային մար-
գան-թթու կալիումում թրջ-
ելը.
3. հատիկը սառը ջրում լվանալը.
4. ամբարային յերկարակնճիթով
վարակված հատիկը մինչև
ներկելը (ձախ կողմը) և հա-
տիկը ներկելուց հետո (աջ
կողմը): (նկ. 34)

Տասնինը գրամ հացահատիկ
(միջին նմուշից վերցրած) աղբից մաք-
րում և լցնում են պղնձե մաղի մեջ, 1 բո-
պեյով իջնում են տաք ջրով լցրած
(30°Ց) մի ամանի մեջ: Յերկարակնճիթ-
ների կողմից առաջացրած փոսիկ-
ները դրա հետևանքով սաստիկ ուռչում
են: Մաղը սորենով ջրից հանելուց հետո
1 բոպեյով ընկղմում են մարգան-թթու
կալիի լուծույթի մեջ (1 լիտր ջուր և 10
գրմ. թ. կ.): Այդ լուծույթի մեջ խցան-
ված փոսիկները սև գույն են ստա-
նում, իսկ հացահատիկը, սառը ջրով
լվանալուց հետո, պահպանում է իր
սովորական գույնը: Կանոնում են կամ
հացահատիկը սառը ջրում ընկղմելով
կամ (ավելի լավ է) ծծմբաթթվի և ջրածնի հյուսվերոքսիդի խառնուր-
դի լուծույթում (100 խ. սանտ. 1% ծծմբաթթու, 1 խոր. սանտ. 3%
ջրածնի հյուսվերոքսիդ): Լուծույթում հացահատիկն ընկղմված պահում
են 20—30 վայրկյան:

Նկ. 34. Գաղսնի ձևի վարակման վո-
րոշին Ա. Ա. Բրուզնոյի մեթոդով:

Վարակման I աստիճան—15 գրամ սերմի մեջ թույլ է տրվում 1—10
թագնված վարակված սերմեր:

Վարակման II	»	—10—20 և
» III	»	—15 գրամ սերմի մեջ 20-ից ավելի թագնված վարակված սերմեր:

ԱԼՅՈՒՐԻ ՆՄՈՒՇԻ ԱՆԱԼԻԶԸ

Այլուրն անալիզի յե յենթարկվում անալիզային մաղերով: Անա-
լիզի ժամանակ անհրաժեշտ է ուղադրությամբ քննել և վորոշել ալրա-

հատիկների և ալրագնդիկների պարունակութիւնը: Այդպիսի ալրագնդիկներում կարող են կուլ յեկած մանր թրթուրներ լինել, որինակ, հացաքերողների թրթուրներ: Նույնչափ ուշադիր պիտի լինել դեպի ալյուրի մեջ չեղած սարդոստայնը, վորովհետև նրա գոյութիւնն ապացուցւոյ և զանազան թիթեռների թրթուրների դայութիւնն:

Ալյուրի տիղի անալիզը կատարվում է հետևյալ կերպ.

ա) հետազոտվող ալյուրից մի փոքրիկ կույտ են շինում և թողնում են մի վորոշ ժամանակ: Ալյուրի մեջ տիղեր լինելու դեպքում

Նկ. 35.

կույտն աստիճանաբար իր ձևը կորցնում է — քանդվում, ցլթվում և (Նկ. 35): Տասն անգամ մեծացնող խոշորացուցով «շաբժվող ալյուրը» քննելիս հնարավոր կլինի տիղերը տեսնել:

բ) հետազոտվող ալյուրը լցնում են ապակի բաժակի կամ մի այլ ամանի մեջ և դնում են լույսի դեմ. տիղերը ձգտելով լուսավորված կողմից դուրս գալ՝ ալյուրի մակերեսի վրա վորտապտույտ աղոտիկների հետքեր են թողնում: Խոշոր աղոտներն ապացույց են այլ միաստուներին ներկայութիւնն — ինչպես ջրաղացի եփիստիայի և այլն:

գ) վերջապես, վորոշ փորձառութիւնն ունեցող հետազոտողը կարող է նմուշը վերցնել պարկերի վրայից, հատակից, վորտեղ պարկերը դրված են յեղել, և ուղղակի քննել խոշորացուցով:

Վորպեսզի տիղերն արագ կերպով սկսեն շարժվել, և հեշտանա նրանց հայտարերուսը, անհրաժեշտ է հետազոտումը կատարել սենյակի ջերմութիւնն պայմաններում:

ՊԱՅԻԱՐԻ ՄԻՋՈՑՆԵՐԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՎԼԱՍԱՏՈՒՆԵՐԻ — ՄԻՋԱՏՆԵՐԻ ՅԵՎ ՏԻՋԵՐԻ ԴԵՄ

Հացահատիկների ու հացամթերքների միաստուների դեմ պայքարի միջոցները բաժանվում են յերկու խմբի — կանխող և վոչնչացնող:

Կանխող միջոցները կիրառվում են սիստեմատիկաբար տարեց-տարի, անգամ այն ժամանակ, յերբ միաստուներ կամ բոլորովին հայտարերված չեն, կամ հայտարերված են չափազանց չնչին քանակութիւնը: Վոչնչացնող միջոցները կիրառվում են, յերբ միաստուներ հայտարերված են մեծ քանակութիւնը, և միջոցներն ուղղված են նրանց ամբողջովին վոչնչացնելու համար:

ՊԱՅԻԱՐԻ ԿԱՆՆՈՂ ՄԻՋՈՑՆԵՐ

Ինչպես արդեն ասվեց, կանխող միջոցները կիրառվում են այն ժամանակ, յերբ հացամթերքներ պահող պահեստներն ու հացամթերքները դեռևս միաստուներով վարակված չեն կամ թեթև են վարակված: Այդ միջոցները կիրառվում են, վորպեսզի միաստուներին հնարավորութիւն չտրվի ամբարում կամ հացամթերքներում բուռն դնելու:

Հացամթերքների միաստուների դեմ պայքարի կանխող միջոցներ կիրառելու նշանակութիւնը չափազանց մեծ է, և յեթե այդ կիրառվում է կանոնավոր և սիստեմատիկաբար, ապա այլևս կարիք չի լինում վոչնչացնող միջոցների դիմելու. յերկրորդ՝ այդ միջոցները պարզ են և ամենքին մատչելի:

ՊԱՆԵՍՏՆԵՐԻ ՄԱՔՈՒՐ ՊԱՆԵԼԸ

Պահեստներում աղբի կուտակումը խոշոր նշանակութիւնն ունի: Նա միաստուների համար վոչ միայն ծառայում է վորպես կեր, յերբ նրանք այլ կեր չեն ունենում, այլև նրանց պաշտպանում է ցրտից և միջանցիկ քամիներից: Աղբի պաշտպանութիւնը միջատները կարող են յերկար ժամանակ ապրել: Այդ իսկ պատճառով անհրաժեշտ է, վորտեղ թափված կամ կուտակված է, հեռացնել ցորենի և ալյուրի մնացորդները, փոշին և այլն:

Պահեստը պիտի մաքրել տարեկան մի քանի անգամ, — ամեն անգամ պահեստը ցորենից ու ալյուրից դատարկվելուց հետո, կամ տարեկան մեկ անգամ — ամբողջ պահեստը մեկ անգամից:

Ամենից առաջ վոչ մի դեպքում չի թույլատրվում նոր հացահատիկն առանց մաքրելու պահեստ փոխադրել:

Ըստ հնարավորին պահեստը պիտի մաքրել չափազանց խնամքով: Բոլոր տեղերն ավելով պիտի լավ մաքրել և շորով մաքրել: Պետք է մաքրել բոլոր պատերը, առաստաղը, հատակը, այլև պահեստում գտնու-

վող բոլոր իրերը (պարկերը, ջվալները, բրնձանոսները և այլն): Պատերը, հատակը, առաստաղը և այլն մաքրում են այնպես, ինչպես պահեստը, իսկ պարկերը, ջվալները և այլն թափ են տալիս, և լավ չորացնում են:

Մաքրելու հետևանքով ստացված ամբողջ աղբը հավաքում են ամուր պարկերում և արկղներում: Յերբ հավաքած աղբը քիչ է և վորպես կեր անասունների համար պետքական է, վրան լցնում են տաքացրած ջուր, վորպեսզի նրա մեջ յեղած ֆլասատուները վոչնչանան, և իսկույն տալիս են անասուններին կամ թռչուններին: Անպետք աղբը կամ այրում են, կամ հողում թաղում: Վոչ մի դեպքում չի կրելի աղբն ուղղակի ըաց գետնին թափել, կամ կիտել մաքրած պահեստի անկյունում, վորովհետև նա վարակման աղբյուր կհանդիսանա:

Այդպես մաքրում են նաև ջրաղացները: Պիտի ուշադրությունը ու խնամքով մաքրել բոլոր տեղերը, վորտեղ աղբ ու փոշի յեն կուտակված—տանիքը, հատակը, ջրաղացքարի միջև յեղած տարածությունը, արարկղները, թեփի արկղները և այլն:

**ՀԱՅԱՀԱՏԻԿՆԵՐ ՊԱՀԵԼՈՒ ՊԱՀԵՍՏՆԵՐԻ ՅԵՎ
ԶՐԱՂԱՑՆԵՐԻ ՈՒՄՓՈՆՈՒՄԸ**

Այդ ողափոխումն ամենից առաջ կատարվում է շենքերը մաքրելու ժամանակ: Բացի դրանից, այդ անհրաժեշտ է անել ամառվա շոգ օրերին և ձմրանը՝ սաստիկ ցուրտ օրերին՝ 20—30° Ց., սակայն լավ ըստ հնարավորին ուժեղ և տեղական միջանցիկ ողափոխում:

ՀԱՅԱՀԱՏԻԿ ԶՐԱՂԱՑՆԵԼԸ

Հացահատիկը պիտի չորացնել այն բոլոր դեպքերում, յերբ հացամթերքները խոնավ են: Զորացնել կարելի յե և սովորական ձևով—արևի տակ և միջանցիկ քամիներով, այլև հատուկ չորանոցներում:

Հացահատիկի և հացամթերքների չորացնելն անհրաժեշտ է, վորովհետև ֆլասատուները չորության չեն դիմանում և վոչնչանում են:

ԿԱԼՍԵԼՈՒՅ ՀԵՏՈ ՀԱՅԱՀԱՏԻԿԻ ՄԱԲՐԵԼԸ ՍԵՐՄԱԶՏԻԶՈՎ

Հացահատիկը տեսակավորելու ժամանակ նրա մեջ յեղած ֆլասատուները մեծ մասամբ աղբի հետ թափվում են, յեթե այդ թափուկը (Ֆիացորդը) անասնի կերի համար արժեքավոր չե, անպայման պիտի վաչնչացնել:

Հատիկի թիթեռով վաքակված հացահատիկի տեսակավորումը խորը նշանակություն ունի: Այդպիսի դեպքերում հատիկի թիթեռի թըրթուրները համարյա ամբողջովին թափվում—հեռանում են, և հացահատիկն այնպիսի մասսայական քանակությամբ չի վոչնչանում, ինչքանակությամբ նա վոչնչանում ու փչանում է առանց տեսակավորման:

ՇԵՆՔԵՐԻ ՍՐՍԿՈՒՄԸ ԿՐԱ-ՆԱՎԹԱՅԻՆ ԵՄՈՒԼՍԻԱՑՈՎ

Նախքան շենքերն հմուլսխյով սրսկելը, անհրաժեշտ է այդ շենքը նախորդ աղբից ու փոշուց մաքրել: Մաքրելուց հետո հմուլսխյով սրսկում են: Կրա-նավթային հմուլսխյան պատրաստում են հետևյալ ձևով. վերցնում են 2 կգ չհանգցրած կիր, հանգցնում են և ածուս 5 լիտր ջրի մեջ, վորից հետո ավելացնում են 1 կգ նավթ և լավ խառնում: Խառնուրդը՝ սպիտակացնելու ձևով՝ վրձինով քսում են շենքի պատերին, առաստաղին, հատակին:

Իսկույն ժամանակ պիտի աշխատել, վորքան հնարավոր է, լցնել բոլոր ձեղքերը, վորովհետև սովորաբար ֆլասատուներն այդ ձեղքերում են պատսպարվում:

Սովորաբար 20—30 քառ. մետր տարածություն քսելու համար ծախսվում է 10—15 լիտր այդպիսի խառնուրդ:

Կրա-նավթային հմուլսխյան կարելի յե սրսկել նաև այն սրսկիչներով, վորոնք գործադրվում են այգիներում ու բանջարանոցներում ֆլասատուների դեմ պայքարելու ժամանակ: Իրա համար ամենից լավ են ավտոմատ և պոմոն սրսկիչները (նկ. 36): Սրսկիչներին պիտի հագցնել միայն «տնեկա» ծայրապանակ, վորովհետև մյուս բոլոր սխտեմները ծայրապանակները շատ անհարմար են, հաճախ կեղտոտվում են և շուտ-շուտ պետք է մաքրել:

Այն դեպքում, յերբ կրա-նավթային հմուլսխյան գործադրվում է սրսկիչներով միջոցով, չհանգցրած կիրը վերցվում է 2 անգամ քիչ, քան նախընթաց դեպքում. 10 լիտր ջրին 2 կգ նավթը վերցվում է նույնքան (1 կգ):

ՊԱՅՔԱՐԻ ՎՈՉՆՉԱՑՆՈՂ ՄԻՋՈՑՆԵՐ

Հացամթերքների ֆլասատուների դեմ պայքարի վոչնչացնող միջոցների շարքին պատկանում են այն միջոցները, վորոնց միջոցով վարակված պահեստները, տարան, հացահատիկը և մյուս իրերն ախտահանվում են լրիվ կերպով. այդպիսի միջոցներից է թուճավոր դադա-

յին նյութերի ախտահանումը (դեզինսեկցիան): Այդ միջոցները մի-
անգամայն հուսալի յեն և լավ եփեկտ են տալիս, յեթե նրանք տեխ-
նիկապես ճիշտ են կիրառուում:

**ՇԵՆՔԵՐԻ, ՏԱՐԱՅԻ ՅԵՎ ՀԱՅԱՄԹԵՐՔՆԵՐԻ ԴԵԶԻՆՍԵԿՑԻԱՅԻ
ՀԱՄԱՐ ԳՈՐԾԱԴՐՎՈՂ ԹՈՒՆԱՎՈՐ ՆՅՈՒԹԵՐ**

Ծծմբածխածին.—Անգույն կամ դեղնագույն, վատ հոտով հեղուկ
է. տեսակարար կշիւր՝ 1,293. վառելու ժամանակ տալիս է ծծմբային
անհրդրիտ և ածխածնի որսիդ: Ուղում արագորեն գոլորշիանում է, և
գառնում է ծծմբածխածնային գոլորշի, փոքր կայծից բոցավառվում է
և բռնկում: Ամենաուժեղ բռնկումը լինում է ոդում 3%-ից ավելի
ծծմբածխածնային գոլորշի պարունակած ժամանակ, 3%-ից պակաս
խտացման ժամանակ տեղի չեն ունենում հասարակ այրուժե Բռնկումը
տեղի չեն ունենում գոլորշու և ոդի խառնուրդի, մետաղյա իրերի շփու-
մից, վորոնք տաքացած են լինում 150° Ց-ից ավելի, այլև կրակի
հետ շփվելիս (վառվող ծխախոտ, լուցկի վառելուց, վառարանում այր-
վող ածխից, ելեկտրական սարքավորումների կայծերից և այլն):
Ծծմբածխածնի մեջ չի լուծվում: Սրա գոլորշիները 2¹/₂ անգամ ոդից
ծանր են: Կորպես դեզինսեկցիոն նյութ, նա լավագույնն է համարվում,
ուներ ծծվելու, թափանցելու ուժեղ հատկութուն և սպանում է վոչ
միայն մեծահասակ ֆլասատուներին, այլև նրանց ձվիկներին—թրթուր-
ներին ու հարսնյակներին:

Կենդանի որդանիդում ծծմբածխածինն ազդում է ջրային սխ-
տեմի վրա, սկզբում առաջացնում է գլխապտույտ, հետո՝ ցնցումներ և
մահ:

Ծծմբածխածնով դեզինսեկցիայի (ախտահանման) յենթարկելիս
հացահատիկների ծլուճակութունը և մթերքների վորակը չի փոխվում,
հյուսվածքների մետաղանյութերի և ներկերի վրա բացասական ազ-
դեցութուններ չի թողում:

Խլորպիլիբին.—Յուղոտ, դեղնագույն հեղուկ է, տեսակարար կշիւր՝
1,7. յեռում է 113° ջերմության պայմաններում, ըստ Ցելսիուսի: Զրում
դժվարությամբ է լուծվում. լավ է լուծվում սպիրտում: Նրա գոլոր-
շիները վոչ բռնկում են և վոչ այրվում, ունի լավ ծծվելու և թա-
փանցելու հատկութուն:

Մետաղանյութերի հյուսվածքների վրա առանձնապես բացա-
սական ազդեցութուն չեն անում: Հացահատիկի նորմալ խոնավության

դեպքում խլորպիլիբինի դեզինսեկցիան ծլուճակութունն իջեցնում է
30%, և ավելի շատ, յեթե հացահատիկը շատ խոնավ է: Մթերքների
համայն հատկութունները նույնպես չեն փոխվում: Մակայն նկատի
ունենալով թույլ գոլորշիացումը՝ անհրաժեշտ է մթերքներն ու իրերը
դեզինսեկցիայից հետո խնամքով քամհարել (5—24 ժամ): Խլորպիլի-
բինի ամենաթունավոր հատկութունն արտահայտվում է 15—20° Ց.:

Խլորպիլիբինը լորձաթաղանթների գրգռում առաջ բերելու ուժեղ
հատկութուն ունի: Նրա գոլորշիները խտացումը 1 խ սմ քանակու-
թյամբ 200,000,000 խ սմ ոդում արդեն աչքերի լորձաթաղանթի գր-
գրում է առաջ բերում (կամբում ու արցունքահոսում): Խլորպիլիբի-
նի մարդու համար մահացու խտացումը — 0,8 մգ է 1 լ ոդում:

Թունափորժան դեպքում մահն առաջանում է խեղդվելուց:

Մինչև դեզինսեկցիայի աշխատանքներն սկսելն անհրաժեշտ է
շնչքերը հետևյալ ձևով նախապատրաստել.

1. Պատերի, հատակի և առաստաղի բոլոր ճեղքերը պիտի լավ
զաղախած կավով սվաղել:

2. Մեծ ճեղքերը, աղյուսով, քարով, տախտակով կամ շորով լավ
ծածկել և նույնպես կավով սվաղել (նկ. 36):

3. Լուսամուտների բոլոր փեղկերին ու դռներին (բացի դուրս գա-
լու դռից) հաստ թուղթ փակցնել:

4. Յեթե շնչքերում կան վառարաններ, խողովակներ և ծակեր,
ապա դրանք նույնպես պիտի խնամքով փակել:

Այս միջոցները գործադրելուց հետո միայն կարելի չի ծծմբած-
խածնով և խլորպիլիբինով դեզինսեկցիա անել:

ՊԱՆԵՍՏՆԵՐԻ ԾՄԹԲԱԾԽԱԾՆԱՅԻՆ ԴԵԶԻՆՍԵԿՑԻԱՆ

Այս նյութով ծխահարում են ինչպես դատարկ շնչքերը, նույն-
պես և հացահատիկով և հացամթերքներով բռնված շնչքերը: Ծխահա-
րելու կանոնները յերկու դեպքումն էլ միևնույնն են:

Ծծմբածխածնով աշխատելու ժամանակ խտությամբ պիտի պահ-
պանել նախազուշական հետևյալ կանոնները.

1. Ծծմբածխածնային բոլոր աշխատանքները պիտի կատարվեն
այդ գործում փորձաբություն ունեցող անձավորության գեկավարու-
թյամբ:

2. Ծծմբածխածնի հետ գործ ունեցող բոլոր աշխատողները պի-
տի լավ ծանոթ լինեն ծծմբածխածնի հատկութուններին, և շատ
զգուշ պիտի լինեն. նրանք պիտի իմանան, վոր 40 մետրից վոչ մոտ

տարածութեան վրա, այն տեղերում և այն շենքերում, վորտեղ պահ-
վում է ծծմբածխածինը կամ այդ տեղերը և շենքերը ծծմբածխածինով
ծխահարելիս չի կարելի լուցկի վառել, ձիւն և կրակ անել: Այն անձ-
նավորութեանները կամ պահակները, վերոնք շփում ունեն ծծմբած-
խածնի հետ, նրանցից պիտի վերցնել լուցկիին, գրպանի լապտերները
և այլն:

3. Բոլոր միջոցները պիտի ձեռնարկել, վորպեսզի աշխա-
տողները ծծմբածխածնի գոլորշիներով չթուլանալորվեն:

4. Շենքերի մեջ աշխատելու ժամանակ պիտի հագնել տրեխներ
կամ թոկից գործած կոշիկներ. կաշվե կոշիկները պիտի առանց մե-
տաղե մեխերի լինեն:

5. Շենքերի ներսում արգելվում է ելեկարա-հաղորդալարերում
հոսանք թողնել: Հաղորդալարերը պիտի կտրել գրասիչ և մերկացած
վերջավորութեանները մեկուսացնել:

6. Ծխահալվող շենքերում 100° Ց. բարձր տաքացած վիճակում
մետաղյա իրեր չպիտի թողնել, ինչպես նաև թաց պարկեր, սուղոց և
նման իրեր ու մթերքներ, վորոնք ինքնաշրման վիճակում են գտնվում:

7. Ծծմբածխածինն ածելու ժամանակ պիտի ոգտվել ժխայն մի
վարեև մետաղից շոյված խողովակով, սակայն ազելի լավ և ոգտվել
բրեզնտե կամ սեղիսե պոմպի սիֆոնով:

8. Ծծմբածխածնով տակառներն ու մյուս անոթները բանալիս
հարվածներ ու բաղրումներ չպիտի և թույլ տար:

9. Ծծմբածխածինը տակառում կամ մի այլ անոթում պահելիս
նրա յերեսին պիտի յերկու սանտիմետր հաստութեամբ շուր պծել:

10. Ծծմբածխածնով դեղինսեկցիա անելու ժամանակի ու տեղի
ժասին պիտի իրազեկ անել հրդեհաշենքերի մոտակա խմբին:

11. Պահակախմբին՝ պահպանութեան վերաբերյալ, ինչպես նաև
հրդեհաշենքի հետախոսավարներին, դեղինսեկցիայի կատարման պա-
տասխանատու ղեկավարին և քաղաքական կայանին հրահանգներ պիտի
բաժանվեն:

Ծծմբածխածնով ծխահարումը կատարվում է հետևյալ կերպ.

Ծծմբածխածինը լցնում են մի վորեև սաղր ամանի մեջ, որինակ
թավայի մեջ: Թավաների թիվը կախված է ծխահարվող շենքերի չափից:
Թավաները դնում են հատակի վրա, կամ, ազելի լավ և՛ հատուկ դա-
րակի վրա և 1—2,5 մետր բարձրութեամբ առաստաղից կախում: Թա-
վաների փոխարեն կարելի չէ ոգտագործել նաև սովորական կավե
թասեր:

Տակառներից ծծմբածխածինը լցնում են լայն դույլերի մեջ և բե-

բաններն իսկույն ծածկում թաց պարկերով, վորից հետո տեղափոխում
են թավաների կամ թասերի դրած տեղերը:

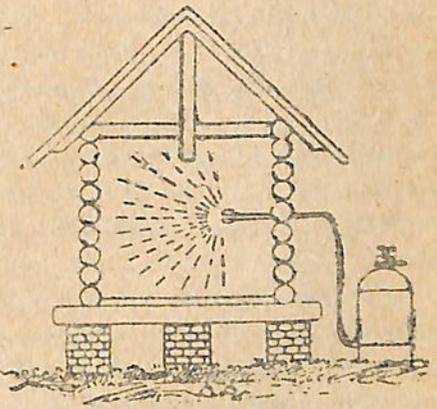
Ծծմբածխածինը թավաների կամ թասերի մեջ լցնում են հենց
ծխահարվող շենքում, սկսելով շենքի վերջին մասից, վորը յեղբի
դռնից ամենից հեռուն է. այդ աշխատանքը կատարվում է այնպես,
վոր աշխատողները մեկ թավայից մյուսն անցնելով՝ աստիճանաբար
մոտենում են յեղբի դասն: Ծծմբածխածինը լցնելու ժամանակ պետք է
պաշտպանիչ դիմակներ հագնել:

Ծխահարումը շարունակվում է մեկ կամ յերկու օր, նայած շեն-
քի անթափանցելիութեանը: Պիտի աշխատել այն ժամանակ, յերբ ողի
ջերմաստիճանը 10° Ց-ից ցածր չէ, խաղաղ և քամի չեղած ժամանակին:

Շենքի 1 խ մետրի համար վերցվում է 80—120 դրամ ծծմբած-
խածին: Յեթե շենքի պատերը լավ հերմետիկ են, իս մետրին 90 գրամն
ել բավական է և, ընդհակառակը, պատերի վատ հերմետիկութեան
դեպքում 1 խ մետրին պիտի վերցնել 120 դրամ և ավելի:

ԽԼՈՐՊԻԿՐԻՆՈՎ ՊԱՆԵՍՏՆԵՐԻ ԴԵՋԻՆՍԵԿՏԻԱ

Մլրալիկրինով ծխահարելուց առաջ, շենքերի լուսամուտները,
դռներն ու ձեղքերը պետք է լավ փակել և ամրացնել, ինչպես ծծմբ-
ածխածնով ծխահարելու ժամանակ. խլորպիկրինը սրսկում են սրբա-
կիչներով, ազելի լավ և սրակել
«ավտոմատ» սրակիչով և հազ-
ցընել այնպիսի՝ ծալրապանակ,
վորը, հեղուկը ցրում է ժանր
կաթիլներով: Մլրալիկրինը սրբա-
կում են այս կամ այն շենքի
դռների վրա՝ քաց արած ծակե-
րով դեպի ներս, ծակերը սրակե-
լուց հետո անմիջապես փակում—
ծեփում են: Մլրալիկրինով կա-
րելի չէ ծխահարել նաև այն
թավաների մեջ գոլորշիացնելով,
ինչպես ծծմբածխածինը: Այդ
դեպքում խլորպիկրինը թավա-
ների մեջ ածում են 1½—2 սմ
շերտով:

Նկ. 36. Պահեստի դեղինսեկցիան խլորպիկ-
րինով «ավտոմատ» սրակիչով

Մլրալիկրինով պիտի սրակել տաք յեղանակին, վորչ պակաս քան
18° Ց. շերմաստիճանի ժամանակ:

Պահեստներու հացահատիկի ծծմբածխածնով խտտանումը կատարվում է հետևյալ կերպ: Հացահատիկ գտնված շենքերի բոլոր ծակերն ու ճեղքերը, ինչպես նախընթաց դեպքերում, խնամքով ձեփում են լավ շաղախած կազով: Պատուհանների ու դռների (բացի յեղքի դռներից) արանքները պետք է թուղթ փակցնել: Հատակի տախտակամածի բոլոր արանքները շորի կտորներով ամուր փակուած են: Յեթե ծխահարման նշանակված հացահատիկը շեղջով է պահվում, ապա նրա բարձրությունը 2 մետրից ավելի չպիտի լինի: Յեթե հացահատիկը պարկերով է պահվում, ապա վերջիններս դարձվում են 6-ական պարկից վոչ ավելի, ըստ վորում պարկերի յուրաքանչյուր շարքի տակի շարքը շարվում է պարկի լայնքով: Այդ աշխատանքներն ավարտելուց հետո անցնում են ծծմբածխածինը լցնելուն:

Ծծմբածխածինը պիտի լցնել կավե լայն թասերի կամ յերկաթե թավաների մեջ: Յուրաքանչյուր թասում այն լցնում են 7—10 սմ հաստության շերտով: Ծծմբածխածինը բիդոններից՝ թասերի մեջ պիտի ձեղ անպատճառ բաց ողում: Թասերը պիտի լցնել հանգիստ կերպով:

Ծծմբածխածին լցնողները դիմակներ պիտի ունենան: Ծծմբածխածին լցրած թասերը դնում են վերին շարքի պարկերի վրա, կամ շեղջի վերևում ու հատակին: Պարկերի վրա դնում են թասերի բնդահանուր քանակի 2/3-ը, իսկ 1/3-ը՝ հատակին:

Յերը ամբողջ ծծմբածխածինը դատարկված է և թասերը դրված են իրենց տեղերում, աշխատողները շենքից անմիջապես հեռանում են, դուրը ծածկում, կազով ձեփում (կամ թուղթ փակցնում) և շենքն այդպես թողնում 24—28 ժամ:

Այդ ժամկետից հետո շենքի դռներն ու լուսամուտները բաց են անում և այդպես թողնում 12 ժամ:

Հացահատիկներ պահող շենքի դեզինսեկցիայի համար յուրաքանչյուր 1 խ մետրին ծծմբածխածին վերցնում են 140—250 գրամ, յեթե հացահատիկը շեղջով է, և 73—210 գրամ (նույն տարածության համար), յեթե հացահատիկը պարկերով է: Դոզաների այդպիսի մեծ տարբերությունը, ինչպես վերը նշված է, կախված է դեզինսեկցիայի յենթակա հացահատիկի դաբսվածքի կամ շեղջի հաստությունից:

Ծծմբածխածնով դեզինսեկցիա կարելի յե անել բոլոր տեսակի հատիկները, բացի բանջարանոցային և կերի խոտերի հատիկներից:

Հացահատիկի դեզինսեկցիան խորպիկրինով թուլյաբվում է միայն ծայրահեղ դեպքերում—ծծմբածխածին չլինելու դեպքում: Բացի դրանից, խորպիկրինով դեզինսեկցիան կարող է կիրառվել այն հատիկների վերաբրմամբ, վորոնք դեզինսեկցիայից հետո վերամշակության են գնում: Յուրաքանչյուր, սերմացուի, ամպորի յեղ այլուրի սամար բնորված հատիկները խորպիկրինով դեզինսեկցիա անել չի կարելի, վորովհետև խորպիկրինի՝ հատիկամթերքների սննդային և համային հատկությունների և սերմացուի ծուռնակության վրա թողած ազդեցության մասին մենք դեռ ևս բավականաչափ ավյալներ չունենք:

Խորպիկրինով դեզինսեկցիա արվում է ճիշտ այնպես, ինչպես ծծմբածխածնով, բացառությամբ հետևյալ տարբերություններով:

1. Խորպիկրինով աշխատելու ժամանակ չեն պահպանվում այն բոլոր կանոնները, վորոնք պարտադիր են ծծմբածխածնով աշխատելիս և վորպիսիք գործադրվում են կանխելու այն դժբախտ դեպքերը, վորոնք կարող են առաջ գալ ծծմբածխածնի հրավտանգությունից:

2. Խորպիկրինը գործադրվում է հացահատիկի, տարայի դեզինսեկցիայի համար՝ սրակելով:

3. Խորպիկրինը, ծծմբածխածնի դոզայի համեմատությամբ, վերցվում է բավականաչափ փոքր դոզայով:

4. Հացահատիկն ավելի յերկար ժամանակով է քամհարվում, քան ծծմբածխածնով դեզինսեկցիայից հետո:

Խորպիկրինը սրակում են ավտոմատիկ սրակիչով, վորին հագցրնում են բարակ հեղադրման ծայրապտանակ: Պիտի ուշադրությամբ հետևել, վորպեսզի կթիվները չլնկնեն վոչ հատիկի և վոչ ել այն տարայի վրա, վորի մեջ հատիկն է գտնվում,

Խորպիկրինով պիտի սրակել միայն պահեստի պատերը, մասամբ հատակը և անցքերը:

Խորպիկրինով աշխատողներն անպայման դիմակներ պիտի ունենան:

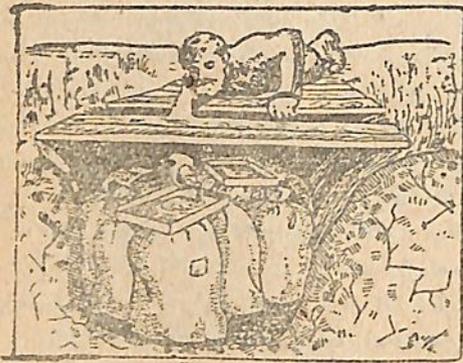
Պահեստում սրակումը վերջացնելուց հետո բոլոր աշխատողներն այնտեղից դուրս են գալիս, ամուր փակում են դռները և խնամքով կազով ձեփում են կամ թղթով փակցնում:

Դեզինսեկցիայի քսպոզիցիան տևում է վոչ ավել 24—30 ժամ:

Գամհարումը տևում է շատ յերկար, վորովհետև խորպիկրինը դանդաղ է գոլորշիանում:

Հացահատիկի դեզինսեկցիայի համար շենքի 1 խ մետրին պետք է վերցնել 30—50 գր խորպիկրին:

Դեզինսեկցիայի այս ձևը պարզ և և դրանով դեզինսեկցիա անում են քիչ քանակությամբ վարակված հացահատիկը: Փորում են 1—2 խ մետր փոս: Փոսում հացահատիկը դնում են ուղղակի պարկերով, կամ վորեն փափածքի վրա. հացահատիկի վերևից դնում են դատարկ ամաններ—կավե թասեր կամ թավաներ, վորոնց մեջ 1 խ մետրին 500 գր հաշվով ծծմբածխածին են լցնում: Դրանից հետո փոսը տախտակներով ծածկում են, տախտակներն էլ ծածկում են ձողոտով, իսկ սա էլ, իր հերթին՝ հողով, չեն ծածկում միայն մեջտեղի տախտակը: Այնուհետև սկսում են փոսի մեջ դրած ամանները ծծմբածխածին լցնել:

Նկ. 37

Նկ. 38

Հատիկի դեզինսեկցիայի փոսերում ծծմբածխածնով վերջին տախտակը (նկ. 37 և 38):

Փոսն այս ձևով թողնում են 2 օր, վորից հետո փոսը բաց են անում և քամհարվելու համար թողնում 6—10 ժամ:

Պարկերի ու ջվալների դեզինսեկցիան կատարում են բավականաչափ հերմետիկությու՛ն ունեցող շենքերում: Նյութի տնտեսման համար անհրաժեշտ է, վոր այդ շենքերի առաստաղները ցածր լինեն: Պարկերը դաբսում են 2 մետր բարձրությամբ. ծխահարված տարան քամհարելուց հետո թափ են տալիս և կոշտ խողանակով մաքրում:

Ծծմբածխածինը հավասար շեղումով ուղղակի ածում են ծխահարվող տարայի արանքները, սակայն կարելի չէ նաև սովորական ամաններով դնել տարայի վրա՝ վերևից: Ծխահարումը կատարում են 12° Յ. վոչ ցածր ջերմատե՛ճանում:

Ծծմբածխածինը պիտի ածել տարաների արանքները՝ նրա դաբսվածքի յուրաքանչյուր 100—150 սմ լայնությամբ և յերկարությամբ: Տարան ծծմբածխածնով կարելի չէ ծխահարել նաև շերտերով դաբսելով, ըստ վորում շերտերի արանքներում ազատ տարածություններ պիտի թողնել:

ԽՆԴՐՊԻԿԻՐԻՆՈՎ ՏԱՐԱՅԻ ԴԵԶԻՆՍԵԿՑԻԱՆ

Խլորպիկրինով ծխահարելու ժամանակ դեզինսեկցիայի յինթարկվող տարան հաճախ կապոցներով, յուրաքանչյուր կապոցում մինչև 20 պարկ կամ ջվալ, դաբում են հատուկ կամերաներում: Կապոցների միջև տարածություններ են թողնում, վորպեսզի խլորպիկրինն արագորեն գոլորշիանա: Խլորպիկրինով լիքն ամանը դնում են տաք ջրի մեջ: Սակայն կարելի չէ նաև սրեկելու միջոցով խլորպիկրինով թրջել տարայի գունված շենքի պատերը:

Խլորպիկրինի դոզան 1 խ մետրին վերցվում է 20—26 գր հաշվով, յեթե դարսված տարայի բարձրությունը մինչև 1 մետր է, և 25—30 գր, յեթե նրա բարձրությունը մինչև 2 մետր է: Եքսպոզիցիան՝ 24—30 ժամ, հոգմահարումը՝ 20—100 ժամ, նայած յեղանակին, խոնավ յեղանակին՝ 100 ժամից վոչ պակաս: Յեթե տարան շատ խոնավ է, ծխահարել չի կարելի:

ԱՌՆԵՏՆԵՐԻ ԴԵՄ ՊԱՅԲԱՐԵԼՈՒ ՄԻՋՈՑՆԵՐԸ

Առնետների դեմ պայքարել կարելի չ' յերկու ձևով—մեքենայական և քիմիական: Այն պահեստները, վորտեղ մթերքները պահվում են փուփած վիճակում, առնետների դեմ պիտի պայքարել մեքենայա-

կան միջոցով: Վերջինս կայանում ե նրանում, վոր առնետներին վոր-
առում են հատուկ թակարդները, վորսող կաղանդները և այլ միջոցով:
Թակարդները գործադրվում են այնքան ժամանակ, մինչև վոր այլև
նրանց մեջ առնետը չի ընկնի: Թակարդները 2—3 որը մի անգամ պի-
տի տաք ջրով լվանալ: առնետներին վորսալու համար ամենալավ
գրավչանյութ ե հանդիսանում բոված ու ապխտած ճարպն ու յեր-
շիկը:

Քիմիական միջոցը պիտի վերին աստիճանի սահմանափակել,
մանավանդ այն պահեստներում, վորտեղ հացահատիկը և մթերքները
պահվում են բաց վիճակում (առանց պարկերի):

Քիմիական ամենալավ թույները համարվում են ավաքսիպիլե
բարիումը, սպիտակ մկնդեղը յեվ դեղին ֆոսֆորը:

Ածխած թվային բարիումի փոշին գրավչանյութին խառնում են
հետևյալ հաշվով—1 մաս բարիում, 8 մաս (կշռով) մթերք: սպիտակ
մկնդեղի փոշին—1 մաս մկնդեղ—10 մաս մթերք:

Գրավչանյութեր պատրաստելու դեղատոմսեր.

1. Սև հաց (առանց հացակեղևի)	400	գր
Շաքարավազ	20	»
Բուսայուղ	20	»
2. Սև հաց (առանց հացակեղևի)	400	»
Սառած կարսոֆիլ	200	»
Բուսայուղ	20	»
3. Սև հաց (առանց հացակեղևի)	400	»
Մանր ծեծած միս	200	»
4. Կորեկից կամ հնդկացորենից շփոթ	400	»
Հաճարի ալյուր	50	»
Արևածաղկի յուղ	20	»
5. Մանր ձուկ (թարմ)	400	»
6. Մսից խճողակ (ֆարշ), կամ մանր ծեծած միս	200	»
7. Մանր կտրած խնձոր	400	»
8. Մանր կտրած հում կանաչեղեն	400	»
9. Թարմ կաղամբ (կտրտած)	200	»
Սև հաց (առանց հացակեղևի)	200	»
Կտրտած խնձոր	2	հատ

Գրավչանյութի համար գործադրվող սև հացը նախորդ լավ ման-
րում են, պտուղները, կանաչեղենը և միսը նույնպես լավ մանրում
են: Մթերքներն ավելացնում են նույն հերթականությամբ, ինչպես

ցույց ե տրված դեղատոմսի մեջ, և լավ խառնում են: Յերբ գրավչա-
նյութը բոլորովին պատրաստ ե, նրան ավելացնում են նաև անհրա-
ժեշտ քանակությամբ թույն: Թույնն ավելացնելուց հետո այն նորից
լավ խառնում են:

Թույնը գրավչանյութին պիտի խառնել սեփեփե ձեռնոցներ հա-
գած, կամ մետաղյա գդալով:

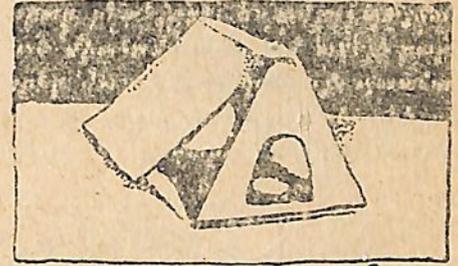
Այն ամանը, վորը մեջ գրավչանյութ ե պատրաստված, ոգտա-
գործելուց հետո պիտի տաք ջրով լավ լվանալ, իսկ ջուրը լցնել նա-
խորոք փորած փոսն ու հողով լավ ծածկել: Չեռքերն ու այն իրերը,
վորոնցով գրավչանյութ ե
խառնված, նույնպես պիտի
ճճառով լավ լվանալ:

Թույնը յերբեք չպիտի բույ-
լտերել գործածել այնպիսի
անձնավորությունների, վա-
րոց նրա հետ վարվել չգի-
տեն: Թույնն օճապյալտե պի-
տի քաղցնել յերեխաներից
յեվ անասուններից:

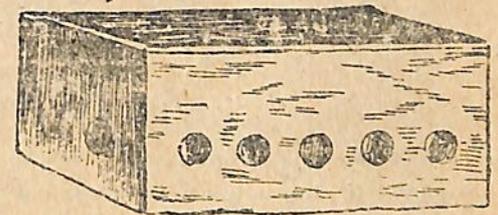
Նկարագրված ձևով
պատրաստած թունավոր
գրավչանյութը փոքրիկ բա-
ժիններով կամ կտորներով
(փոքր ընկույթի մեծու-
թյամբ) գիշերը շաղ են տա-
լիս բոլոր շենքերում՝ յու-
րաքանչյուր 100 քառ. մետր
հատակին 100—150 գր
հաշվով:

Գրավչանյութը գդալով (և վոչ ձեռքերով) դնում են գլխավորա-
պես առնետների ընկրում և պատերին մոտ դրված ծանր իրերի հե-
տևում: Յեթե կարիք զգացվի թունավոր գրավչանյութեր դնել հացա-
հատիկային պահեստներում, վորտեղ հացահատիկը պահվում ե զեղջով,
ապա գրավչանյութերը պիտի դնել հատուկ արկղներին մեջ (նկ. 39 և 40):
Յեթե մինչև առավոտ առնետները գրավչանյութերը չեն վերց-
րել, ապա անհրաժեշտ ե հավաքել և յերեկոյան նորից ցրել:

Յեթե գրավչանյութը յերեք որվա ընթացքում վերցված չի լի-
նի, ապա պիտի հավաքել, վոչ չչացնել—խոր (1—2 մետր) փոսում թաղել:

Նկ. 39

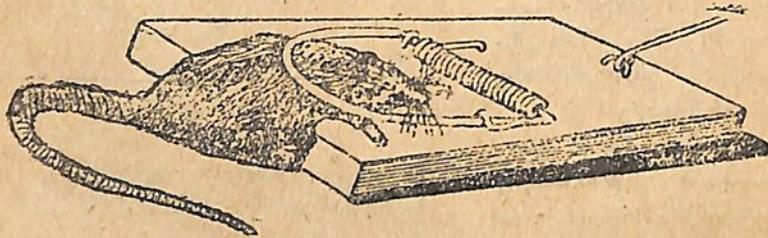
Նկ. 40

Արկղներ թունավոր գրավչանյութի համար

Հասիկային գրավչանյութեր.—1. Յերկաթե ամանի մեջ լցնում են հացահատիկ՝ վարսակ, գարի կամ հաճար (1 կիլո), դրա վրա ավելացնում են ոսլայի սոսինձ (20 գր ոսլան 1—2 բաժակ յեփացրած ջրում) և լավ խառնում են: Այնուհետև նրա վրա ցանում են 100 գր մկնդեղի և 100 գր սքրայի խառնուրդ, վորից հետո նորից խառնում են և թորնում 3 րո: Այդ ժամանակամիջոցում խառնուրդը չորանում և և այն ցրում են մկնդեղի բները: Ոջրան (կամ վորեկ մի այլ ներկ) ավելացնում են, վորպեսզի թունավորված հատիկն առողջից զանազանվի:

2, Պայքարի մյուս ձևը հետևյալն է:

Վերցնում են կամ մկնդեղային նատրիի լուծույթ (1 : 30) կամ, դա չլինելու դեպքում, սպիտակ մկնդեղի լուծույթ՝ սոդայի հետ, վորովհետև վերջինս դանդաղ և լուծվում, ապա մկնդեղի հետ ջրի մեջ

Նկ. 41. Մկնդեղի թակարդներից մի տեսակը

լցնում են նաև լվացքի սոդա, հետևյալ հարաբերությամբ.—1 մաս մկնդեղին 4 մաս սոդա, և տաքացնում են մինչև յեփ դալը, շարունակ գոլորշիացածի փոխարեն ջուր ավելացնելով: Յերբ արդեն մկնդեղն ու սոդան լուծված կլինեն, պիտի այնքան ջուր ավելացնել, վորպեսզի լուծույթը նշված թնդուլթյունն ունենա (այսինքն՝ 1 : 30): Այդ լուծույթի մեջ լցնում են հատիկները և շարունակ խառնելով յեռացնում են 30 րոպե: Դրանից հետո հատիկը չորացնում և պահում են մինչև գործադրելը: Թունավորված այդ հատիկն առողջից զանազանելու համար, նրան վորեկ ներկ են ավելացնում:

Հացի գրավչանյութեր.—Հատիկի փոխարեն վերցնում են կաղնի պաղի մեծության հացի կտորներ (400 գրամ հացից պատրաստում են 500 կտոր): Այդ կտորներն ունելիքով, 1—2 րոպեյով թաթախում են մկնդեղային լուծույթներին մեջ (մկնդեղաթթվային նատրի, կամ սպիտակ մկնդեղ՝ սոդայով), վորին ավելացնում են մաթ (патока) կամ,

շաքարավազ: Շաքարավազ ավելացվում է այնքան, վորքան և թույնը, այսինքն՝ 1 մաս թույն 30 մաս ջրին, մաթը (паотка)՝ յերկու անգամ ավելի: Հացի կտորներն ավելի գրավիչ դարձնելու համար նրանց վրա ճարպ են ըսում:

Մկնդեղի դեմ կազելու մեքենայական միջոցը նույնն է, ինչ վոր առնետներինը: Մկնդեղի թակարդները շինված են նույն ձևով, ինչ վոր առնետներինը, սակայն դրանք ավելի փոքր են և սեղմուն, ավելի թույլ հարմարեցումով: Պակաս հարմար չեն նաև մկնդեղի արահները:

Վերջին ժամանակներս մկնդեղի վորսալու համար սկսել են գործադրել թակարդ-կողովներ: Մկնդեղի համար կողովները սովորաբար շինում են գլխարկ թակ, թողնելով մի անցք վերևում, կամ մի քանիսը՝ կողքից: Այս թակարդով սպավելիս ավելի լավ է նրա մեջ մթերային բավչանյութ դնելու փոխարեն ուղղակի կենդանի մուկ գցել:

Հ Ր Ա Հ Ա Ն Գ

ԿՈՒՆՍՏԱՆՍՏԱՆԻ ՍԵՐՄՅՈՆԵՐԻ
ՊԱԶՊԱՆՄԱՆ
ՑԵՎ
ԽՆՁՄՔԻ ՄԱՍԻՆ

ՀԱՍՏԱՏՎԱԾ Ե ԽՍԶ ՄԱՍԻՆ 1935 թվի
ՍԵՊՏԵՄԲԵՐԻ 10-Ի ՁԻՅՆ 2636 ՀՐԱՄԱՆՈՎ

1. ՍԵՐՄՖՈՆԴԵՐ ԱՌԱՆՁՆԱՑՆԵԼՈՒ ՇԻՄԱԿԱՆ ԿԱՆՈՆՆԵՐԸ

I. Կոլտնտեսուկայաններում սերմաֆոնդերն առանձնացնում են յուրաքանչյուր կուլտուրայից այն քանակու թյալք վորն ապահովի արտադրական պլանով նախատեսված քարածու թյուլնների ցանքը:

II Պերմֆոնդի համար առանձնացվում են այնպիսի սերմեր, վորոնք իրենց վորակով համապատասխանում են սահմանված ստանդարտներին և կոնդիցիաներին (տես հավելվածը):

Առաջին հերթին իրր սերմֆոնդ առանձնացնում են տեսակավոր և տեղական բարելավված հատիկները:

III. Իրր սերմֆոնդ առանձնացվող հատիկը պետք է միտնդամայն վարակազերծ լինի տիզից և ամբարային այլ վնասատուներից:

Մտնորոյրում, Ամբարայի վնասատուների դեմ պայքարելիս անհրաժեշտ է, բացի սույն հրահանգից, դեկավարվել նաև ԽՍՀՄ հողօժողկոմատի 1935 թ. 15 մարտի հրահանգով տիզի և այլ վնասատուների դեմ պայքարելու մասին:

IV. Սերմֆոնդերը պահեստ լցնելու, պահպանելու և նրանց վերաբերյալ հսկողություն ունենալու համար հատուկ պահեստայեաններ են առանձնացվում՝ նախապես անհրաժեշտ պարտադրականություն ստացած լավագույն հարվածային կոլտնտեսականներէց:

2. ՊԱՇՏՍՆԵՐԻ ՅԵՎ ԱՄԲԱՐՆԵՐԻ ՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏՈՒՄԸ ՍԵՐՄՖՈՆԴԵՐԸ ՊԱՇՊԱՆԵԼՈՒ ՇԱՄԱՐ

I. Սերմֆոնդերը պահպանելու համար յուրաքանչյուր կոլտնտեսությունում առանձնացվում են լավագույն հատիկապահեստները: Չի թույլատրվում սերմերը պահել խոնավ և այնպիսի պահեստներում, վորտեղ աղ կամ թունավոր նյութեր են պահվել:

II. Սերմֆոնդերը լցնելուց առաջ պահեստները և ամբարները պետք է խնամքով նորոգվեն, մաքրվեն աղբից, փոշուց և հին բեղքի հատիկներից:

III. Սերմեր պահպանելու համար հատկացրած շենքերի բոլոր ձեղքերը խնամքով լվացվում են վարակազերծ անող լուծույթով (տես 6-րդ կետը) և ծածկվում են տախտակներով կամ թիթեղով: Ամբարների և պահեստների դռները պետք է լինեն քիփ և ամուր փականներով, իսկ պատահանները՝ ապակի դրված և մետաղյա ցանցերով պատած:

IV. Ասֆալտե, ցեմենտե և քարե հատակները, վորոնք շփում ունեն հողի հետ, սերմերը լցնելուց առաջ անպայման ծածկվում են չոր

տախտակներով: Քարե շենքերում պատերի ներքևի մասերը հացահատիկի լցվածքի բարձրությամբ հարկավոր է տախտակապատել չոր, բարակ տախտակներով կամ ֆաներայով:

V. Յնթե պահեստում անհրաժեշտ է լինում պահել մի քանի կուլտուրաների սերմեր, կամ միևնույն կուլտուրայի տարբեր սորտեր, անպայման հարկավոր է յուրաքանչյուր կուլտուրայի սերմի և յուրաքանչյուր սորտի համար սարքել առանձին բաժանմունք՝ ամուր միջնապատերով:

VI. Պահեստի կամ ամբարի ամբողջ շենքը (պատերը, առաստաղը և գերանները) նորոգելուց և մաքրելուց հետո սպիտակեցվում է նոր հանգրված կրի և նավթի լուծույթով (2 կիլո կիր և 1 լիտր նավթ 5 լիտր ջրի հետ խառնած՝ վրձինով սպիտակեցնելիս, և 1 կիլո կիր, 0,5 լիտր նավթ 5 դուլ ջրի հետ խառնած՝ սրսկելով սպիտակեցնելիս) և լավ չորացվում է Միաժամանակ հատակները լվացվում են կաուստիկ սոդայի լուծույթով (100 գրամ սոդա 1 լիտր ջրին): Պահեստի յնթահատակի վրա ցանկում է չհանգած կիր: Յնթահատակ չլինելու դեպքում պահեստը մաքրելու և ոգավորելու համար մասնակի պետք է բացել հատակը:

3. ՍԵՐՄՑՈՆԴԵՐԸ ՏԵՂԱՎՈՐԵԼՈՒ ԿԱՐԳԸ

1. Պահեստ մտնող սերմֆոնդերը պետք է տեղավորվեն՝ պահպանելով հետևյալ պայմանները, վորոնք ապահովում են սերմերի վորահի պահպանումը:

ա) յուրաքանչյուր սորտ պետք է պահպանվի առանձին բաժանմունքում. մաքրութուն ունեցող մեկ սորտի, սակայն տարբեր սորտային սերմերը (ապրորացիայի արձանագրության համաձայն), նույնպես լցնում են տարբեր բաժանմունքներում:

բ) մի պահեստում միևնույն կուլտուրայի յերկու սորտեր պահելու դեպքում անհրաժեշտ է նրանց իրարից բաժանել այլ՝ հեշտ անջատվող կուլտուրայի միջանկյալ բաժանմունքով:

գ) իրարից դժվար անջատվող սերմերը կից բաժանմունքների մեջ լցնել չի կարելի, որինակ՝ տարեկանն աչնանացան ցորենի հետ ցորենը՝ գարու հետ և այլն:

դ) մի տեսակի սերմերը մյուսներին խառնվելուց խուսափելու համար չի կարելի սերմերը բաժանմունքների մեջ լցնել բերներբառնվորպես կանոն, բաժանմունքների մեջ սերմերը լցնում են նրանց բարձրությունից 15—20 սառնիմետր պակաս:

ե) գտնում կամ չորացում պահանջող սերմերը լցվում են առանձին:

զ) ամբարային յերկարահնձիթով կամ տիղով վարակված սերմերն անպայմանորեն լցվում են չվարակած սերմերի և հատիկի պահեստներից հեռու ընկած առանձին պահեստ:

II. Սերմերի նորմալ խոնավության դեպքում (սահմանված ստանդարտների սահմաններում) հանձնարարվում է լցվածքի հետևյալ բարձրությունը մետրներով:

	Չմե. ժամանակ	Տարվա մյուսյնի դանակներին
ա) Հացահատիկային (տարեկան, վարսակ, ցորեն, գարի և այլն) և յեգիպացորեն՝ կողերով	2 ¹ / ₂	2
բ) Միսեռ, վոսպ, լոբի և արեածաղիկ	2	1 ¹ / ₂
գ) Բրինձ, վարսակ, արախիս, լյուպին, կակաչ (խաշխաշ), գոնգեղ (рапс), սորոկ (рыжик), մանանիխ	1 ¹ / ₂	1
դ) Սոյա, սորգո, վուշ և գյանա-գերչակ	1	3/4

III. Բարձր խոնավություն ունեցող սերմերը ժամանակավորապես պահպանելիս նրանց հարկավոր է պահել բարակ շերտով (0,5 մետր) և նրանց նկատմամբ սահմանել հատուկ ուշադիր խնամք: Վորովհետև խոնավ սերմերը յերկար պահվել չեն կարող, անհրաժեշտ է իր ժամանակին ձեռք առնել բոլոր միջոցները՝ նրանց արևի տակ կամ չորացնելուց հետո սերմերի ծլունակությունը չիջեցնող հատուկ չորանոցներում չորացնելու համար: Այս առանձնապես վերաբերում է յեգիպացորենին, վոր բարձր խոնավություն ունենալու դեպքում սառնամանիքի աղդեցության տակ խիստ կերպով իջեցնում է ծլունակությունը:

IV. Սերմֆոնդերը տարայով պահելիս անհրաժեշտ է ղեկավարվել հետևյալ ցուցումներով:

ա) տարայում (պարկերում, արկղներում), վորպես կանոն, պետք է պահվեն մանր և հեշտ թափվող սերմերը (մանտեխ, յերեքունակ և այլն), ինչպես նաև հատկապես արժեքավոր սորտերի և կուլտուրաների սերմերը:

բ) շատ մանր սերմերը պահվում են կրկնակի տարայով:

գ) սերմերին հատկացված տարաները պետք է լինեն մաքուր, չոր, դիմացկուն, մաքրված այլ սերմերի մնացորդներից և անպայմանորեն աստիճանաբար գլուղատնտեսական ֆլասատուններից, աղի, շաքարի և քիմիական պրեպարատների տարաներում սերմեր պահել չի կարելի:

դ) սերմերով պարկերը դարսվում են կուտակներով (штабелями). կուտակների միջև անպայման արանքներ են թողնվում՝ սերմերին հպամամբ հսկողութուն ունենալու համար.

ե) կուտի լայնությունը պետք է լինի 2 լիքը պարկից վոչ ավելի, իսկ յերկարությունը կարող է տարբեր լինել.

զ) տարբեր կուտուրանների և սորտերի, ինչպես նաև տարբեր վորակի սերմերը (ըստ սորտային մաքրություն, աղբոսվածություն, խոնավություն և ծլունակություն) պահվում են առանձին կուտակներում՝ պահպանելով III հատվածի 1-ին կետի ա, բ, գ, դ, ե, յեթակետերում մատնանշված պայմանները:

Վ. Սերմերի նորմալ խոնավության դեպքում պարկերով կուտակների համար հանձնարարվում է հետևյալ բարձրությունը.

	Քմիւ մ. մանակ	Տարվա միջին զանակներին
ա) Հացահատիկային (տարեկան, ցորեն, գարի, վարսակ և այլն)	8	6
բ) Սխեն, վոսպ, լորի	7	5
գ) Արևածաղիկ, բրինձ, կակաչ, դոնգեղ (рапе), սորուկ (рыжик), յերեքուկ, կոբնգան, տիմոֆեյիվկա	6	4
դ) Սոյա, վուշ, կանեփ	5	4
ե) Գյանա-գերչակ, արախիս, լոսպին	4	3

ՎI. Ցեթե հարկ է լինում պարկերով պահել բարձր խոնավություն ունեցող սերմ, ապա պարկերը կուտակներով չեն դարսվում, այլ դրվում են կանգնած վիճակում՝ բերանները դեպի վերև, առանց կապելու:

ՎII. Պահպանվող բոլոր սերմերը յուրաքանչյուր բաժանմունքում կամ կուտակում պետք է անվանանշվեն հետևյալ ձևի ապրանքանիշ (ярлык) կախելու միջոցով:

Պահեստ № _____
 Պարտիա № _____

1. Կուտուրան _____ 2. Սորտը _____ 3. Գաշը _____
 ցենտ. 4. Պահպանվում է (տարայով, առանց տարայի) լցրած _____
 5. Սերմֆոնդերը լցնելու ժամանակը _____ 6. Սերմերի վորակը
 դաստորոտությունը (ըստ ապրորդային) արձանագրության _____ %
 դասը (լարբատորիայի ավանդերով) _____ %
 մաքրությունը _____ %
 ծլունակությունը _____ %
 խոնավությունը _____ %

4. ՍԵՐՍՖՈՆԴԵՐԻ ԽՆԱՄՔԸ ՅԵՎ ՆՐԱՆՑ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ՀԱՎՈՂՈՒԹՅՈՒՆԸ

I. Սերմֆոնդի վերաբերյալ խնամքը կայանում է հատիկը զտելու, չորացնելու, թիով խառնելու, կամ կուտակները վերադասավորելու, ողափոխելու և շենքը մաքուր պահելու ու ամբարային ֆլասատունների և կրծողների դեմ պայքարելու մեջ:

II. Պահեստ լցնելուց առաջ բոլոր սերմֆոնդերը՝ խնամքով զտելու միջոցով՝ պետք է մաքրություն տեսակետից հասցվեն ստանդարտներով և կոնդիցիաներով սահմանված նորմաներին:

III. Սերմերի զտումը, վորպես կանոն, պետք է կատարել պահեստներից հեռու, վորպեսզի սերմֆոնդերը չաղաւապվեն փոշով և շենքերի ու պահպանվող սերմֆոնդերի տականքներով:

Արգելվում է սերմֆոնդերի հետ միասին ընդհանուր պահեստներում տականքներ պահելը, քանի վոր նրանցում ավելի հեշտ են դարգանում զանազան ֆլասատուները և հիվանդությունները:

Մտնորայում: Աժբարային ֆլասատուներով վարակված հատիկների տականքներն ամենից լավ է վոչնչացնել, կամ անասնաբուժի թույլատվությամբ իսկույն կեթ կերցնել անասուններին, կամ թոչուններին, նախապես յեռացրած ջրով խաշելով:

IV. Պահպանության համար ստացվող կողբերով յեղիպտացորենն անպայման նախապես ջուկվում է, նրանից հեռացվում են բոլոր հիվանդ, ֆլասաված և չհասած կողբերը (початки):

V. Բարձր խոնավություն ունեցող սերմերը չորացվում են բացօթյա կամ հատուկ չորանոցներում:

ՎI. Բացօթյա չորացնում են.

ա) չոր, պարզ յեղանակին, չոր, արևի ճառագայթների և քամու համար բաց, բարձր տեղում.

բ) սերմերը փուլում են 5—15 սանտիմետր շերտով (նայած խոնավությանը) և հաճախ թիով խառնվում են.

գ) արևը մայր մտնելուց 1—2 ժամ առաջ և անբարենպաստ յեղանակ սկսվելուց առաջ սերմերը հավաքվում են և պահեստ տարվում.

դ) յեթե սերմերը չորացնելիս ուժեղ տաքանում են, նրանց սառեցնում են քամահար մեքենայով անցկացնելու միջոցով:

ՎII. սերմերը հատուկ չորանոցներում պետք է չորացնել համաձայն ԽՍՀՄ հողօդկոմստի հրահանգի, ՄՏԿ-ի կամ շրջնորդամնի գյուղատնտեսի հսկողությունը: Կրակով չորացնելուց հետո անպայման ստուգվում է նրանց ծլունակությունը:

VIII. Բարձր խոնավությունն ունեցող սերմերի թիով խառնելը, ինչպես նաև կուտակների վերադասավորումը (տարայով պահելու դեպքում) կատարվում է սերմերի ինքնաշերմացումը կանխելու նպատակով:

IX. Սերմպահեստներում ողափոխությունը կատարվում է միջանցիկ քամիներ առաջ բերելու միջոցով, դրա համար բացելով շենքերի դռները, պատուհանները, դռնակները և ողանցքները, ինչպես նաև դեպի դուրս հանած զանազան սիստեմի ողջան խողովակների միջոցով: Վորովհետև ողափոխության նպատակն է սերմպահեստի տաք և խոնավ ողը փոխարինել սառը և չոր ողով, ապա անձրևոտ և մառախլապատ յեղանակներին հարկավոր է պահեստը փակ պահել: Յերբ պահեստում ողը սառն է դրսի ողից, հարկավոր է վաղ առավոտյան կամ յերեկոյան դռները և պատուհանները բացել:

X. Բարձր խոնավությունն ունեցող սերմեր պահելիս ողափոխման համար փայտից լրացուցիչ խողովակներ են սարքվում (ծակերով ցանցով պատած) հենց սերմերի զանգվածի մեջ, հանելով նրանց այդ զանգվածից դուրս:

XI. Սերմֆոնդերը պահպանելու ժամանակ նրանց վերաբերյալ հարկավոր է մշտական դիտողություն կատարել, վորպեսզի ժամանակին կանխվեն սերմերի փչացման հնարավոր դեպքերը: Դիտողությունը կատարվում է.

ա) չոր սերմերի նկատմամբ տարվա ցուրտ յեղանակին՝ 5 օրը 1 անգամ, իսկ տաք յեղանակին՝ 3 օրը 2 անգամից վոչ պակաս.

բ) բարձր խոնավությունն ունեցող սերմերի նկատմամբ՝ ցուրտ յեղանակին՝ 3 օրը 1 անգամից վոչ պակաս, տաք յեղանակին՝ ամեն օր:

XII. Պահպանվող սերմերի վիճակի նկատմամբ դիտողությունն ունենալու համար գործադրվում են յերկաթե ձողեր՝ 1,5 սմ հաստությամբ, կամ չոր, կլոր փայտյա սեպեր՝ 3—4 սմ հաստությամբ: Սեպերը դրվում են սերմերի մեջ լրիվ խորությամբ՝ մեկը մյուսից մեկ մետր հեռավորությամբ (փոքր բաժանմունքներում սովորաբար 1 սեպ է դրվում):

Սերմերը զննելիս սեպերը հանվում են և ձեռքով շոշափելու միջոցով վերոշվում է նրանց տաքանալը կամ քրտնելը: Յուրաքանչյուր զննումից հետո սեպերի տեղերը պետք է փոխել:

Սեպերի տաքանալը կամ քրտնելը ցույց է տալիս սերմերի տաքանալու սկիզբը:

XIII. Սերմերի ջերմաստիճանն ավելի ճիշտ չափելու համար գործադրվում են փայտյա սեպերին ամրացված ջերմաչափեր: Այդ նպատակի համար անհրաժեշտ է փայտյա սեպի ծայրը փորել և ջերմաչափը

ճիշտ մեջ դնել՝ ամրացնելով այն մետաղյա կապերով այնպես, վոր անդիկով դնդիկը շփվի սերմի հետ:

Մի քանի օրվա ընթացքում սերմերի ջերմաստիճանի բարձրացումը՝ արտաքին ողի համեմատաբար միատեսակ ջերմաստիճանի դեպքում՝ ցույց է տալիս սերմերի տաքանալու սկիզբը:

XIV. Բացի ջերմաստիճանի բարձրացումից, սերմերի ինքնաշերմացումը շատ դեպքում առաջ է բերում և նրանց հոտի փոփոխություն՝ զարձնելով այն մղած: Սերմերի հոտը վորոշելու համար պարտիայի զանազան խորություններից շերփիկով (ушп) կամ ձեռքով վերցվում են սերմերի որինակներ, և յուրաքանչյուրն առանձին հետազոտվում է: Սերմերի հոտը վորոշելիս հանձնարարվում է վերցրած որինակները նախապես տաքացնել շնչառությամբ կամ թրջել տաք ջրով բաժակի մեջ:

XV. Սերմերի ինքնաշերմացման դեպքում անմիջապես, բոլոր մատչելի միջոցներով (բարակ շերտով փռելը, հաճախ թիով խառնելը, քամահարով անցկացնելը և այլն) սերմերի սառեցում կամ չորացում է կատարվում: Բոլոր տաքացած սերմերը պետք է հետազոտվում փռվեն բարակ շերտով և կարող են ոգտագործվել ցանքի համար, յեթե նրանց ծլունակությունը սահմանված նորմաներից պակաս չի լինի:

5. ՊԱՅՔԱՐ ՏԻՉԻ ՅԵՎ ՍԵՐՄԵՐԻ ԱՄԲԱՐԱՅԻՆ ԱՅԼ ՎՆԱՍԱՏՈՒՆԵՐԻ ԴԵՄ

I. Սերմերի ջերմաստիճանը և հոտը վերոշելու հետ միաժամանակ հետազոտվում է նրանց զնասատուններով վարակվածությունը: Ամբարային զնասատուններից ամենից հաճախ պատահում են ամբարային յերկարակնձիթը (բզդիկը) և տիզը: Ամենից դժվար է տիզ գտնելը: Նրան կարելի չէ յերևան բերել խոշորացնող ապակու (լուպա) ողնությամբ: Դրա համար 1 միլիմետր ծակոտիներ ունեցող մաղով մաղում են՝ 1 կգ սերմ և ստացված տակառները բարակ շերտով փռում թղթի վրա (ցուրտ յեղանակին այդ արվում է տաք սենյակում) և խնամքով հետազոտվում:

II. Հատիկի մեջ և շենքերում զնասատունների զարգացմանը նպաստող հիմնական պայմաններն են Յ-ի 8—10°-ից բարձր ջերմաստիճանը և 12—13% -ից բարձր խոնավությունը: Ուստի պահեստում պահելու ընթացքում բոլոր միջոցները պետք է ուղղված լինեն այն բանին, վոր հատիկային պահեստներում և հատիկի մեջ ջերմաստիճանը և խոնավությունը մատնանշված սահմանից ավելի չբարձրանան: Դրա համար անհրաժեշտ է.

ա) պահելու համար լցված հատիկն անպայման անցկացնել քամհար տեսակավորող մեքենայով՝ հեռացնելով մուխտերի մանր սերմերը և աղբը, վորոնք նպաստում են տիղի և ամբարային այլ վնասատուների գորգացմանը հատիկի մեջ:

բ) գտելու հետևանքով ստացված ամբողջ տականքը, վոր անտեսական արժեք էի ներկայացնում, վորնչացնել. տնտեսութան մեջ նրա ոգտագործումը թույլատրվում է միայն յեռացրած ջրում խաշելուց հետո:

գ) շենքը պարբերաբար ողափոխել դռների, պատուհանների և դնուակների միջոցով, կամ զբա համար ունենալ մշտական ողափոխիչ՝ ողհան խողովակների ձևով:

դ) հատիկի լուրջաքանչյուր առանձին պարտիան դուրս տանելուց հետո պահեստի հատակը և պատերն ավելով մաքրել:

ե) սերմպահեստների կողքին չպահել ծղոտ, աղբ, գոմաղբ. պարբերաբար մաքրել պատերի մոտ կուտակված աղբը և ձյունը: Յեթե հատիկի պահեստն ունի յենթահատակ կամ կանգնած ե սյուների վրա, յենթահատակը նույնպես պարբերաբար պետք է մաքրել և կիր ցանել:

III. Սերմերի մեջ տիղ, յերկարակնճիթ կամ ամբարային այլ վնասատուներ հայտաբերելու և սերմերը մաքրելու, չորացնելու միջոցով վնասատուներից վարակազերծ անելու անհնարինություն դեպքում, անհրաժեշտ է վարակազերծումը կատարել քիմիական միջոցներով՝ ծծմբածխածնով, ծծմբաջրածնով, նավթալինով, բայց վոր քլորափրկը ինով, վորն իջեցնում է ծլուճակութունը և կիրառվում է ալրաղացներ և ձավարաղացներ վերամշակման դնացող հատիկի վարակազերծման համար:

IV. Կրծողների (առնետներ և մկներ) դեմ պայքարելու համար անհրաժեշտ է կիրառել գրավչանյութեր՝ ամխաթթվային բարիով կամ առնետային և մկնային տիֆի բակտերիաների կուլտուրա, ինչպես նաև թակարգներ և այլն:

V. Թունավոր նյութեր կիրառելու և սերմերը չորացնելու համար անալոգիան դիմել շրջողբաժնի և ՄՏԿ-ի մասնագետներին:

VI. Ձերմատիմանի, հոտի, վնասատուներով վարակվածության և ալլերի մասին կատարած բոլոր դիտողութունների արդյունքները պահեստապետը գրանցում է դիտողութունների հատուկ տետրի մեջ, վորը կազմվում է հետևյալ ձևով:

Չննութան ամիսը և ամսաթիվը	Սերմերի հոտը	Սերմերի ջերմաստիճանը	Ամբարային վնասատուները, կրծողները	Ձեռնարկած միջոցները
4 հոկտեմբերի	Նորմալ	8 աստիճան կամ սառը (չորափելով)	Վոչ	
9 հոկտեմբերի	«	22 աստիճան, կամ սերմերը տաքանում են (չորափելով)	«	Սերմերն անց են կացված քամհարով և փովել են բարակ շերտով

VII. Սերմերը պահպանելու ընթացքում նրանց վրա կատարած բոլոր աշխատանքները (տեսակավորում, չորացում, վարակազերծում և այլն), բացի դիտողութունների տեսքում գրանցելուց, պետք է ձևակերպվեն արձանագրութուններով՝ կոլտնտեսութան պատասխանատու անձանց մասնակցութամբ:

6. ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՅԵՎ ՀԱՎԱՐԴԵԼԱՅԻՆ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

I. Հակահրդեհային պաշտպանութան պահանջներին համապատասխան՝ պահեստները և ամբարները պետք է ապահովվեն հակահրդեհային ինլինտարով (պոմպեր—насосы, ջրով լիքը տակառներ, հրամարներ, դույլեր, կարթածողեր և այլն):

II. Պահեստների ընդհանուր պահպանութունը կատարում են ստուգված կոլտնտեսականներից առանձնացված պահակները: Պահակները պատասխանատու յեն պահեստների փականների, դռների, պատուհանների և նրանց վանդակների ու սերմֆոնդերի անվնաս պահպանութան համար:

7. ՍԵՐՄՖՈՆԴԵՐԻ ՎՈՐԱԿԻ ՍՏՈՒԳՈՒՄԸ

I. Յանվող ամբողջ սերմացուն պետք է համապատասխանի կցված աղյուսակում մատնանշված՝ ստանդարտներով և կոնդիցիաներով սահմանված՝ աղբոտութան և խոնավութան նորմաներին, իսկ ծլուճակութամբ լինի վորն պակաս 90% -ից:

II. Սերմֆոնդերի վորակն ստուգելու համար անհրաժեշտ է նրանց

առանձնացնելուց հետո ստորև մատնանշված կանոններով նմուշներ վերցնել և այդ ուղարկել ՄՏԿ-ին կամ հողբաժնին կից մոտակա սերմասուղող լաբորատորիան՝ անալիզի համար:

III. Յեթն պարզվի, վոր սերմֆոնդերի վորակն ըստ մաքրության ցածր է, իսկ խոնավությամբ բարձր է սահմանված նորմաներից, պետք է ձեռք առնել բոլոր միջոցները՝ սերմերի լրացուցիչ մշակման համար (սերմազտում, չորացում և այլն):

Թույլատրելի նորմայից ցածր ծլուճակություն ունեցող սերմերը ենթակա յեն փոխարինման:

IV. Ծլուճակության ստուգումը հարկավոր է կատարել մի քանի անգամ՝ առանձնացնելուց հետո պահպանության ընթացքում և ցանքից առաջ: Առանձնացնելուց հետո և ցանելուց առաջ սերմերի ծլուճակությունն անպայման ստուգվում է ՄՏԿ-ի կամ հողբաժնի սերմասուղող լաբորատորիայում:

Պահպանման ընթացքում ծլուճակությունը կարելի յե վորոշել հենց կոլանտեսությունում:

8. ՄԻՋԻՆ ՆՍՈՒՇ ԸՆՏՐԵԼՈՒ ԿԱՆՈՆԸ

Անալիզի համար միջին նմուշի ընտրությունը կատարվում է շերտիկով (չչուպով) կամ, ծայրահեղ դեպքում՝ ձեռքով, բաժանմունքի հինգ տարբեր տեղերից (մեջտեղից և անկյուններից) վոչ պակաս և սերմերի պարտիայի վերին, միջին և ստորին շերտերից՝ ընդամենը վոչ պակաս 15 կետից, առանձին մանր նմուշներ վերցնելու միջոցով:

Ընտրած մանր նմուշները լցվում են հարթ մակերեսի վրա (ստվաբաթիթի, կամ մաքուր թղթի), խնամքով խառնվում են, բարակ շերտով համահավասարվում և խաչաձև բաժանվում 4 մասի:

Յերկու հակադիր մասերը հեռացվում են, իսկ մնացած յերկու մասերը խառնվում են և նորից կիսվում: Այդ գործողությունը շարունակվում է այնքան ժամանակ, մինչև վոք լաբորատոր անալիզի համար անհրաժեշտ քանակից մոտավորապես 2 անգամ ավելի կմնա:

Առանձնացրած միջին նմուշը նորից խաչաձև բաժանվում է չորս մասի և նրանցից յերկու հակադիր մասերը լցնում են մի, իսկ մյուս յերկուսը՝ մյուս պարկի մեջ: Մեկ պարկիկը կնքված մնում է տնտեսությունում, իսկ մյուսն ուղարկվում է սերմասուղող լաբորատորիան՝ անալիզի համար:

Խոնավությունը վորոշելու համար միջին նմուշի մի մասը լցվում

է չոր շշի մեջ, ամրացվում խցանով, վորի վրայից լցնում են կնքամոմ, կամ մեղրամոմ, վորպեսզի ոչ չանցնի: Պարկիկների շշերի մեջ դնում են, իսկ դրսից կպցնում են թղթեր՝ նշելով տնտեսության անունը, փոստային հասցեն, կուլտուրան, սորտը, պահեստի և բաժանմունքի համարը, պարտիայի տարաների թիվը և քաշը:

Լաբորատորիա ուղարկվող նմուշի չափը հացաբալյուսների համար պետք է լինի 40 ցենտ. պարտիայից՝ 500 գրամ, 40 ցենտներից բարձր՝ 1000 գրամ, սիսեռի և արևածաղկի համար՝ 1000 գրամ, կորեկի, յերեքնուկի և վառչի համար՝ 350 գրամ, վիկի համար՝ 500 գրամ:

ԽՍՀՄ Հողօդկոմաթի գլավգերնոյի
սերմային բաժնի՝ ՅԵՍԻՊՈՎ.

Ըստ ցանձային հատկութիւնների տեսակաւոր և շարժային սերմերը բաժանվում են յերկու դասի. դասերը պիտի համապատասխանեն հետևյալ նորմաներին.

Կ Ո Ւ Լ Տ Ո Ւ Ր Ա									
Դասեր	Ընդ. մաքրութեանը փոշի քանակ %	Ընդ. աղբակաթմանութեանը փոշի քանակ %	Այդ թվում				Մեծագույն փոշի քանակ %	Մեծագույն փոշի քանակ %	Մեծագույն փոշի քանակ %
			Դրանից		Մեծագույն փոշի քանակ %	Մեծագույն փոշի քանակ %			

1. Հացահատիկային կուլտուրաներ

Ցորեն աշնանցան	1	98	2	0,5	տարեկան		0,5	95	15,5
					0	0,2			
2	95	5	1,0	0,4	0,2	1,0	90	15,5	
՝ դարձնանցան	1	98	2	0,5	0	0	0,5	95	15,5
2	95	5	1,0	0,4	0,2	1,0	90	15,5	
Տարեկան աշն. և դար.	1	98	2	0,5	—	0	0,5	95	15,5
2	95	5	1,0	—	0,2	1,0	90	15,5	
Վարսակ	1	98	2	0,5	գարի	0	0,5	95	16,5
2	95	5	1,0	0,5	0,2	1,0	90	16,5	
Գարի դար.	1	98	2	0,5	վարսակ	0	0,5	95	15,5
2	95	5	1,0	0,5	0,2	1,0	90	15,5	
՝ աշն.	1	98	2	0,5	ցորեն	0	0,5	95	15,5
2	95	5	1,0	0,5	0,2	1,0	90	15,5	
Շեղիպտացորեն (հատիկ)	1	98	2	0,2	—	—	0,5	90	14,0
2	95	5	0,5	—	—	1,0	80	14,0	
Կորեկ	1	98	2	0,5	—	0	0,5	95	15,0
2	95	5	1,0	—	0,2	1,0	90	15,0	
Բրինձ	1	97	3	0,5	—	0	0,5	95	15,0
2	95	5	1,0	—	0,2	1,0	85	15,0	

2. Պատիճավոր հատիկային կուլտուրաներ

Վոլսո և պիլուշկա	1	98	2	1,0	Մուլախաների սերմեր փոշի քանակ %		0,5	95	16,0
					0,5	—			
2	95	5	2,0	1,0	—	1,0	85	16,0	
Լորի	1	98	2	1,0	0,5	—	0,5	95	16,0
2	95	5	2,0	1,0	—	1,0	85	16,0	

Կ Ո Ւ Լ Տ Ո Ւ Ր Ա

Դասեր	Ընդ. մաքրութեանը փոշի քանակ %	Ընդ. աղբակաթմանութեանը փոշի քանակ %	Այդ թվում				Մեծագույն փոշի քանակ %	Մեծագույն փոշի քանակ %	Մեծագույն փոշի քանակ %
			Դրանից		Մեծագույն փոշի քանակ %	Մեծագույն փոշի քանակ %			
Սոյա	1	98	2	0,2			—	—	0,5
2	95	5	0,5	—	—	1,0	80	14,0	
Վոսպ ակահյանման	1	98	2	0,5	0,5	—	0,5	95	16,0
2	95	5	2,0	1,0	—	1,0	90	16,0	
Վոսպ մանրահատ	1	97	3	1,5	0,5	—	0,5	95	16,0
2	92	8	4,0	1,0	—	1,0	90	16,0	
Բակլա	1	98	2	0,5	—	—	0,5	95	16,0
2	95	5	1,0	—	—	1,0	85	16,0	
Սիսեռ	1	98	2	0,5	—	—	0,5	95	15,0
2	95	5	1,0	—	—	1,0	85	15,0	
3. Յուղատու տեխնիկական կուլտուրաներ									
Արախիս	1	98	2	0,5	—	—	0,5	80	11,0
2	96	4	1,0	—	—	1,0	60	11,0	
Մանանեխ (գարչիցա)	1	98	2	1,0	0,5	—	0,5	90	14,0
2	95	5	2,0	1,0	—	1,0	75	14,0	
Գյանա-դիբիլ	1	98	2	—	—	—	—	90	11,0
2	95	5	—	—	—	—	70	11,0	
Բունջուլ	1	98	2	—	—	—	—	95	9,0
2	95	5	—	—	—	—	80	9,0	
Արևածաղիկ յուղատու	1	98	2	0	—	—	0,5	95	13,0
2	95	5	0,5	—	—	1,0	90	13,0	
Բրինձ	1	98	2	1,0	—	—	1,0	90	14,0
2	95	5	2,0	—	—	2,0	75	14,0	
Սորիկ (սիժիկ)	1	95	5	2,0	1,0	—	1,0	90	14,0
2	90	10	4,0	2,0	—	2,0	80	14,0	
Կատվոս	1	98	2	1,0	0,5	0,2	0,5	90	13,0
2	95	5	2,0	1,0	0,5	1,0	80	13,0	
Կանեփ	1	98	2	0	—	—	1,0	90	13,0
2	95	5	10	—	—	2,0	75	13,0	
Ծխախոտ	1	97	3	0	—	—	2,0	90	10,0
2	92	8	0,5	—	—	4,5	75	10,0	
Մախորկա	1	95	5	0,3	—	—	2,0	80	10,0
2	90	10	0,5	—	—	4,0	70	10,0	

Կ Ո Ւ Լ Տ Ո Ւ Ր Ա

	Դասեր	% 1918 Նոր Ընդհանուր	% 1918 Նոր Միջին	% 1918 Նոր Միջին	% 1918 Նոր Միջին	% 1918 Նոր Միջին	% 1918 Նոր Միջին	% 1918 Նոր Միջին
Քիմիակ	1	85	15	5	1	80	16,0	
	2	75	25	8	3	60	16,0	
Կասսայու (բոլոր տեսք)	1	85	15	5	1	80	16,0	
	2	70	30	8	3	60	16,0	
Արվեստագործ	1	80	20	5	1	60	16,0	
	2	60	40	15	3	40	16,0	
Ճեժ	1	90	10	2	1	85	16,0	
	2	75	25	5	3	60	16,0	
Սյառիկ (բոլոր տեսք)	1	90	10	3	1	85	16,0	
	2	75	25	10	3	50	16,0	
Ավսյանիցա (ժարդադեան)	1	95	5	2	1	80	16,0	
	2	80	20	5	2	70	16,0	
Չայեր ամերիկ	1	85	15	5	1	80	16,0	
	2	75	25	8	3	50	16,0	
Ռեյզրաս ֆրանսիական	1	90	10	3	1	75	16,0	
	2	75	25	10	3	60	16,0	
« անգլիական, իտալական և այլն	1	95	5	2	1	75	16,0	
	2	80	20	5	2	60	16,0	
Սորդ	1	95	5	1	0,5	85	16,0	
	2	90	10	2	1,0	75	16,0	
					Սուր փա- սակար վոչ ավել			
Սուդանի խոտ	1	95	5	1	0	70	17,0	
	2	90	10	2	0,5	65	17,0	
Տիժոֆեյեկի խոտ	1	98	2	1	0	90	17,0	
	2	95	5	2	0,5	75	17,0	
Մոզար	1	95	5	1	0	90	16,0	
	2	90	10	2	0,5	70	16,0	

Կ Ո Ւ Լ Տ Ո Ւ Ր Ա

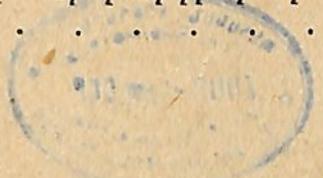
	Դասեր	% 1918 Նոր Ընդհանուր	% 1918 Նոր Միջին	Այդ թվում				% 1918 Նոր Միջին	% 1918 Նոր Միջին
				Իրանից		% 1918 Նոր Միջին	% 1918 Նոր Միջին		
				% 1918 Նոր Միջին	% 1918 Նոր Միջին				
4. Պատիճավոր խոտարւյսեր									
Վիկա աշնան	1	95	5	4,0	1,0	0	1,0	90	16,0
	2	85	15	10,0	2,0	0,5	2,0	75	16,0
« դարնան	1	97	3	2,0	1,0	0	1,0	95	16,0
	2	93	7	4,0	2,0	0,5	2,0	80	16,0
Յերեքնուկ կարճեր	1	95	5	2,0	0,5	0,2	0,5	80	13,0
	2	90	10	8,0	1,0	0,5	1,0	65	13,0
« շվեդական	1	95	5	2,0	1,0	0,3	1,0	80	13,0
	2	90	10	4,0	2,0	0,8	2,0	65	13,0
Ասվոյա	1	96	4	2,0	0,5	0,2	0,5	85	13,0
	2	92	8	4,0	1,0	0,5	1,0	70	13,0
Չինա ցանովի	1	98	2	1,0	0,5	—	0,5	95	16,0
	2	95	5	2,0	1,0	—	1,0	85	16,0
Իշապուլոյա	1	95	5	3,0	1,0	—	2,0	80	15,0
	2	85	15	9,0	3,0	—	6,0	45	15,0
Կորնդան	1	98	2	0,5	—	0	0,5	80	14,0
	2	95	5	1,0	—	0,5	1,0	60	14,0
Սերապիլա	1	97	3	1,0	0,5	—	0,5	80	15,0
	2	94	6	2,0	1,0	—	1,0	60	15,0
Մալ	1	95	5	1,0	—	—	—	90	18,0
	2	85	15	3,0	—	—	—	80	18,0

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Ներածութիւն	3
ԲԶԵԶՆԵՐ	5
Ամբարայի՛ն յերկարակնճիթ	5
Բրնճի յերկարակնճիթ	6
Սիսեռի հատիկակերը	7
Հացաքերոյ	8
Սուրինամի ալրակերը	9
Ալյուրի մեծ բզեզը	10
Ալյուրի փոքր բզեզը	11
Մահակարեխափոր բզեզը	12
ԹԻԹԵՈՒՆԵՐ	13
Հատիկի ցեցը	14
Հատիկի թիթեռը	15
Ամբարայի՛ն ցեց	16
Ալյուրի պիրալ	17
Զրադացի եֆեստիա	18
ՏԻԶԵՐ	19
Ալյուրի տիգ	20
Յերկարավուն տիգ	21
Մազմզոտ տիգ	22
Գիշատիչ տիգ	22
ԿԱԹՆԱՍՈՒՆՆԵՐ	24
Մոխրազույն առնետ	24
Սև առնետ	25
Տնային մուկ	26
Շենքի հետազոտումը միջատների և տիգերի վարակվածութիւն	26
տեսակետից	26
Յորենի, ձավարի և ալյուրի հետազոտումը	27
Տարայի հետազոտումը	29
Հետազոտման ժամանակ վերցրած նմուշի անալիզը	29

Յորենի նմուշի անալիզը	30
Յորենի վարակվածութիւն աստիճանները	30
Վնասատուների վորոշին ըստ նրանց կղկղանքների	31
Ինչպիս վորոշել հացահատիկների վարակված լինելը յերկարակըն- ճիթների ձվիկներով	34
Ալյուրի նմուշի անալիզը	35
Պայքարի միջոցները միջատների և տիգերի դեմ	36
Պայքարի կախարհ միջոցներ	37
Պահեստների մաքուր պահելը	37
Կարելուց հետո սերմազտիչով հացահատիկի մաքրելը	38
Շենքերի սրսկումը կրանավթային հմուլսիայով	39
Պայքարի վոչնչացնող միջոցները	39
Շենքերի, տարայի և հացամթերքների զեղինսեկցիայի համար գոր- ծադրվող թունավոր նյութերը	40
Պահեստների ծծմբածխածնային զեղինսեկցիան	41
Խլորպիկրինով պահեստների զեղինսեկցիան	43
Հացահատիկի ծծմբածխածնով զեղինսեկցիան	44
Հացահատիկի զեղինսեկցիան խլորպիկրինով	45
Ծծմբածխածնով հատիկի զեղինսեկցիան փոսերում	46
Ծծմբածխածնով տարայի զեղինսեկցիան	47
Խլորպիկրինով տարայի զեղինսեկցիան	47
Առնետների դեմ պայքարելու միջոցները	47
Միկների դեմ պայքարելու միջոցները	50
ՀԱՎԵԼՎԱԾ	
Հրահանգ կոլտնտեսային սերմֆոնդերի պահպանման և խնամքի մասին	53

Գառ. խմբ. Ս. Խաչատրյան
Տեխ. խմբ. Է. Մուրադյան
Սրբազրիչ Գառ. Հակոբյան

Գլխավոր լիազոր 1121, հրատ. № 379, պատվեր № 690, տիրաժ 3500

Հանձնված է արտադրության 7/X 1936 թ.

Ստորագրված է ավագրելու 13/XI 1936 թ.,

Գյուղերաբ. բաղաբան, Յերևան, Նալբանդյան 11

<< Ազգային գրադարան

NL0286353

1938
ՀԻՆԸ 70 ԿԱԳ.

2011

731

17589

14/1

Ա՛՛-1
807-2

Լ. ԲԵԿՈՎՍԵՅԱՆ

ԱՄԲԱՐՆԵ ՎՐԵԴԻՏԵԼԻ
Ի ԲՈՐՅԱ Տ ՆԻՄԻ

ՏԵԼՅՈՅԳԻՅ 1936 ԵՐԵՎԱՆ